

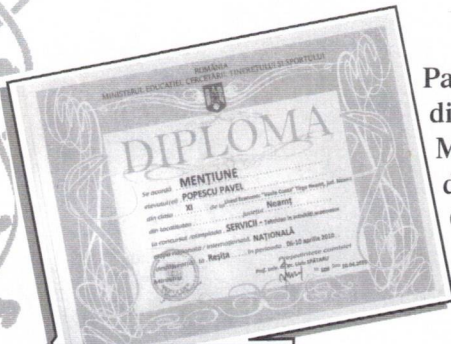
Contează!

anul I, nr. 1,
decembrie 2010

**LICEUL ECONOMIC „VASILE CONTA“
TÂRGU-NEAMȚ**

Laureații noștri!

Pavel Popescu, clasa a XII - a B, mențiune Faza națională a olimpiadei disciplinelor de specialitate - Servicii

Marius Naiman, clasa a XI - a, premiul II Faza Județeană a olimpiadei disciplinelor de specialitate Servicii

Ovidiu Movilă, clasa a XI - a, premiul III Faza Județeană a olimpiadei disciplinelor de specialitate Servicii.

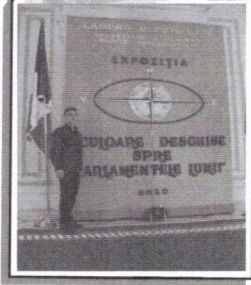
Ovidiu Movilă, clasa a XI-a, premiul I, Faza Județeană a concursului de matematica „Haimovici“

Ioan Resmeriță, clasa a XI - a, premiul I, Proiectul Județean „Timpul lui Creangă“

Cătălina Boacăș, clasa a X - a A, premiul II, Proiectul Județean „Timpul lui Creangă“

Gabriela Marin, clasa a X - a A, premiul II, Proiectul Județean „Timpul lui Creangă“

Raluca Dăscălescu, clasa a X - a A, premiul II, Proiectul Județean „Timpul lui Creangă“

REZULTATE LA OLIMPIADA NAȚIONALĂ A SPORTULUI ȘCOLAR

La nivel de localitate:

- - locul II băieți fotbal, învățământ primar
- - locul I băieți fotbal, învățământ gimnazial
- - locul I băieți handbal, învățământ gimnazial

La nivel de județ:

- - locul II băieți fotbal, învățământ gimnazial
- - locul III băieți handbal, învățământ gimnazial

Participare la festivalul național de minihandbal echipa claselor a IV - a

ȘCOALA SE PREZINTĂ:

Tânărul Liceu Economic „Vasile Conta” din orașul Târgu-Neamț este de fapt fosta Școală Nr.1 înființată în anul 1997 prin desprinderea din Școala Nr. 2. Școala îl are ca patronim pe Vasile Conta, fost elev al Școlii Domnești din Tg.-Neamț și fost coleg al lui Ion Creangă, devenit mai târziu o personalitate marcantă a culturii românești.

Populația școlară a crescut constant în ultimii ani, aceasta datorându-se în mare parte transformării în liceu dar și faptului că se oferă elevilor servicii educative de înaltă calitate. Cine oferă aceste servicii ?

Personalul didactic compus din 24 de educatoare, 11 învățători, 25 de profesori;

Personalul didactic auxiliar: 1 secretar-șef, 2 secretari, 1 bibliotecar, 1 laborant, 1 tehnician de rețea, 2 administratori financiari, 2 administratori patrimoniu;

Personalul nedidactic: 1 funcționar, 3 fochiști, 3 muncitori întreținere, 10 îngrijitori, 4 bucătari, 1 spălătoreasă.

În acest an școlar avem media de 31 de elevi pe clasă, populația școlară de 1294 de elevi fiind structurată după cum urmează:

- ciclul preșcolar: - 13 grupe cu 404 preșcolari
- ciclul primar: - 11 clase cu 301 elevi;
- ciclul gimnazial: - 11 clase cu 332 de elevi;
- ciclul liceal: - 8 clase cu 257 de elevi.

Pentru asigurarea unui act educațional performant, se dispune în școală de următoarele spații :

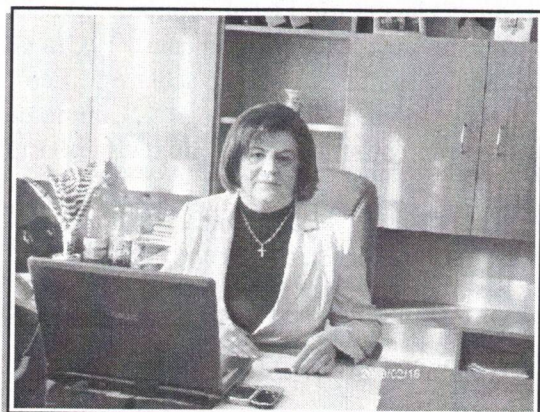
- săli pentru grupe grădiniță: - 13
- săli de clasă: - 24
- cabinete: - 5
- laboratoare: - 3
- bibliotecă: - 1
- punct de documentare metodic: - 1
- cabinet medical: - 1
- sală de sport: - 1
- bază sportivă: - 1

Toți perseverăm pentru menținerea liceului la un nivel ridicat din toate punctele de vedere,

Bazându-ne pe lucrul în echipă și pe buna colaborare.

Eficiență, management și dezvoltare

Liceul Economic „Vasile Conta“ din Tg.-Neamț și-a deschis porțile în anul școlar 2010-2011 pentru un număr de 893 de elevi, repartizați în 30 de clase, din care: 8 de liceu, 11 de gimnaziu (1 intensiv engleză), 11 învățământ primar și 400 de preșcolari, repartizați în 13 grupe.

Școala a devenit o organizație din ce în ce mai complexă, care necesită un management specializat, bazat pe acumulările teoretice și practice din acest domeniu. Programul educațional este caracterizat printr-o serie de obiective și activități specifice interdependente, planificate, care permit atingerea obiectivelor generale și a obiectivelor specifice, în cadrul

unei strategii cuprinzătoare (resurse comune), avându-se în vedere obținerea unor beneficii suplimentare celor care s-ar putea obține prin implementarea lor separată. Planificarea dezvoltării școlare este un proces de colaborare eficientă. Aceasta implică diverși participanți (consilii de conducere, directorul, personalul didactic, grupul de inițiativă în domeniul educației pentru cetățenie, părinți, elevi, comunitatea locală), într-un ciclu întreg de planificare.

Educația și formarea profesională a copiilor, a tinerilor și a adulților au ca finalitate principală formarea competențelor, înțelese ca ansamblu multifuncțional și transferabil de cunoștințe, deprinderi/abilități și atitudini, necesare pentru: împlinirea și dezvoltarea personală prin realizarea propriilor obiective în viață conform intereselor și aspirațiilor fiecăruia și dorinței de a învăța pe tot parcursul vieții, integrarea socială și participarea cetățenească activă în societate.

Ne preocupă pe toți criteriile, standardele și indicatorii de performanță pe care trebuie să le îndeplinească școala în vederea asigurării calității în educație și a optimizării actului de gestionare a resurselor unității de învățământ.

Ca director al Liceului Economic „Vasile Conta“ din Tg.-Neamț, doresc ca tipul de management pe care îl practic să impună o atentă analiză a fiecărei situații nou apărute, o implicare responsabilă și echidistantă în fiecare caz în parte, având mereu ca reper valorile moral-creștine. Cu siguranță se poate găsi cea mai bună cale de negociere a conflictelor și de rezolvare a oricărei situații. Școala este un sistem în care nu există subordonați; toți devin colaboratori pentru un obiectiv propus. Dialogul, comunicarea – chiar în situații tensionate –, analiza motivelor care au determinat sau determină o anumită acțiune sau decizie pot conduce la o mai bună înțelegere a situației, a unei decizii luate sau chiar la o detensionare a relațiilor.

Trăim într-o societate concurențială, în care cei mai buni vor învinge. Calitatea procesului educațional, a cadrelor didactice, resursele materiale de care dispunem și, desigur, valoarea elevilor noștri vor face diferența în perioada ce va urma. Suntem preocupați de realizarea unei educații bazate pe valoare și competență, structurile cognitive dezvoltate fiind în permanență adaptate perioadei în care trăim. Dezvoltarea societății românești este legată de calitatea școlii; vom face și imposibilul pentru ca Liceul Economic „Vasile Conta“ să devină prima alternativă a elevilor din zona noastră.

Apariția acestei reviste în școala noastră oferă o oportunitate tuturor elevilor de a crea și de a construi soluții la problemele actuale. Poate fi un adevărat forum de discuție al elevilor, un mijloc de a promova activitatea didactică a colegilor mei, o formă modernă de a crea o imagine favorabilă școlii în comunitate și nu numai. Felicit pe inițiatorii acesteia, elevi și profesori, și le doresc mult succes și la cât mai multe apariții

Director,
Prof. Anișoara Ionișe

 Contează!

Contează de ce...

Astăzi e un moment important în viața liceului nostru. Apare o nouă revistă: „CONTEAZĂ!“ Fosta revistă, „**Stropi de cerneală...**“, devine un supliment literar în care vor fi promovate creațiile artistice ale elevilor.

Noua publicație este o lucrare de tip **caleidoscop** și este produsul elevilor din Liceul Economic „Vasile Conta” din Tg.-Neamț. Apare semestrial și conține rubrici preluate de la revista „Stropi de cerneală...”: „Ora de limba română”, „Condeie fermecate”, „Lumea științei”, „Moda în timp și spațiu”, „Proiecte școlare”, „Eco”, „Mari artiști – mici artiști”, „File de religie”, „Reportaj”, „Piticot”, „Ars oeconomică”, „Tehnologii”, „Contați pe noi”, „Pauza de răs” și altele, pe care vă invităm să le descoperiți. Așa cum v-am obișnuit, la sfârșitul revistei există rubrica „Pagina de critică”.

Revista „Stropi de cerneală...” a fost premiată patru ani la rând, astfel încât munca elevilor a fost încununată cu bucurii. Ultimele două numere au fost dedicate poetului Mihai Eminescu, respectiv ecologiei și au fost răsplătite cu „Mențiune” la un concurs național de reviste școlare organizat la Botoșani. Le mulțumim tuturor celor care ne-au adresat câteva gânduri și urări.

Deși este primul număr al noii reviste, avem experiența muncii împlinite. **CONTAȚI PE NOI!**
SUNTEM LICEUL ECONOMIC „VASILE CONTA”!

Astăzi am un gând pentru colegi, părinți și elevi. Voi porni de la cuvintele scriitorului indian Tagore care, în lucrarea „*Calea desăvârșirii*”, spunea: „**Nu-i făptură care să muncească din greu ca omul; prin natura lui, el e silit să-și creeze în societate un câmp vast de activitate și pe acest câmp e neconținut activ; el clădește și dărâmă, face legi și le desface, îngrămădește mase de materie și cugetă, și cugetă, și suferă neîntrerupt. În această trudnică muncă stă gloria și măreția omului și, fiindcă el o știe, nu încearcă să-și mărginească sfera activității, ci e neconținut preocupat să-i lărgescă granițele.**”

Omul – mai exact puiul de om – e ființa pe care noi, dascălii, încercăm să o modelăm. Învățătorul dă un sens vieții de școlar, determinând învățacelul să scrie și să-și exprime gândurile. Mai târziu, profesorul finisează ființele în formare, încercând să le pregătească pentru viitor. Școala devine o a doua casă pentru elevi, iar dascălii fac parte din familie, căci permanent sunt în centrul atenției, cu bune și cu rele. Marele istoric și om politic Nicolae Iorga spunea că „**nu zidurile fac o școală, ci spiritul care domnește în ea**”.

Elevii Liceului Economic au demonstrat că pot obține rezultate foarte bune, fiind recompensați cu premii și diplome. **Gabriel-Bogdan Șargu, Dan Mărculeț, Dorian Maftai, Costina Pristavu, Antonia Bobric, Andreea Asaftei, Alexandru Cramba, Mihaela-Roxana Șargu, Dănuț Trăsnea, Daniel Movilă, Ioana Lipan, Tudor Cebere, Pavel Popescu, Ovidiu Movilă, Marius Naiman, Ioan Resmeriță** sunt nume despre care veți mai auzi. Iar olimpiadele și concursurile din acest an abia încep!

Credem că rezultatele obținute la olimpiade și concursuri școlare se datorează domnilor profesori, dar și dumneavoastră, părinților și elevilor interesați.

Succes tuturor elevilor, părinților și profesorilor!

Prof. Daniela Cristea,

Coordonatorul revistei „**Stropi de cerneală...**”
Liceul Economic „Vasile Conta”, Tg.-Neamț

O familie de... cuvinte

Salut

Faimoasa „Introducere” la „Dacia literară” a lui Mihail Kogălniceanu din 1840 mă determină să pun apariția revistei „Contează” pe seama unei obligații a oricărei noi instituții sau așezări. Marele om de stat – care a avut casă în Tg.-Neamț, foarte aproape de actualul Liceu Economic – amintea de obiceiul ca o comunitate nouă să-și tragă cale ferată și să-și scoată un ziar, ca să fie în legătură cu lumea, dar și cu ea însăși. Așa au procedat și cei de la „Vasile Conta”, care au izvodit o familie de cuvinte mai mult decât motiva(n)tă. Cum teoriile moderne vorbesc despre „cuvântul din cuvânt”, ascuns cu dibăcie și așteptând momentul prielnic pentru a ieși din găoace, tot așa viitorii economiști au dat seamă de porunca încifrată în numele patronimului, *Conta*, au dezvoltat-o ca verb și l-au propus spre conjugare tuturor cititorilor, începând cu primul număr al revistei. „Contează” e și o constatare, un fel de prezent continuu, a cărui tablă de valori urmează să o descompună și apoi să o expliceze micii/ marii ziaristi pentru cititorii lor. Fie ca acest prim număr să împlinească un fond de năzuințe pe care îl intuiesc înflăcărat și mustind de promisiu

Conf.univ.dr. Ioan Dănilă

Facultatea de Litere a Universității
„Vasile Alecsandri” din Bacău

Bine ați venit!

Contează!

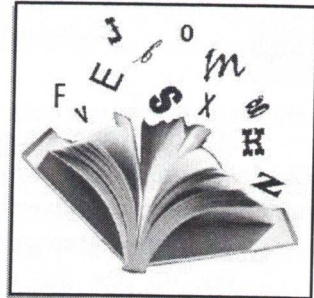
Personalitatea unui scriitor se definește prin operele sale și printr-un *corpus de exegeze critice* care desenează evoluția sa pe spațiul literaturii. În tușe mai proeminente sau mai discrete, drumul scriitorului se descoperă prin operele sale.

Personalitatea unei școli se definește prin *Oamenii* săi, elevi și profesori, deopotrivă. Cu cât școala a generat mai multe destine, cu atât personalitatea ei se multiplică într-o înțelepciune, propășire și progres.

Personalitatea unei reviste se definește prin cititorii săi: cu cât cititorii sunt mai numeroși, cu atât revista este mai valoroasă. În cazul revistelor consacrate într-un principiu de valoare, nici măcar acest criteriu, al cititorului, nu mai este operațional. Revista își urmează calea către inima cititorilor și se răsfrânge în mii de fețe, asemenea unei plămămuiri dintr-o veritabilă împărăție a oglinzilor frumoase.

Este și starea pe care o propune revista „Contează”, editată de *Oamenii Liceului Economic „Vasile Conta”* din Tg.-Neamț, hărăziți activității la catedră, probând o adevărată vocație în acest sens. Revista „Contează” se constituie și într-un veritabil *ghid de lectură* pentru elevii de orice vârstă școlară, în care informația diversă valorifică textul, în general, și textul literar, în special, îmbinându-l cu sarcina de învățare și perspectiva didactică a omului de la catedră. Se pot descoperi, în paginile revistei, accente ale unei experiențe consistente la catedră, dar și semnele explicite ale unor mari iubitori de limbă și spiritualitate românească.

În spațiul binecuvântat al publicisticii școlare nemțene, bine ați venit *Oameni* ai Liceului Economic „Vasile Conta”!

Prof. dr. Gheorghe BRÂNZEI

Inspector școlar de limba și literatura română
I.Ș.J. Neamț

Oare Contează?

O revistă nouă, într-o școală nouă! O revistă care își dorește să ducă mai departe tradiția frumoasei reviste editate până mai ieri în școala noastră, o revistă care va da mai multă forță acțiunilor desfășurate de elevi și profesori, în esență o oglindă a activităților realizate în școală și în afara ei. O revistă poate ceva mai matură, mai exigentă, o construcție realizată în echipă, de un grup redacțional mai numeros, preocupat de îmbunătățirea continuă a imaginii Liceului Economic „Vasile Conta”; revistă ce va deveni o componentă esențială a culturii organizaționale și a istoriei școlii, o forță pe piața educațională din zona Neamțului.

DESIGUR... CONTEAZĂ!

Mă simt onorat să fac parte din echipa redacțională a acestei tinere reviste, din poziția de redactor-șef. Am plăcerea de a colabora cu oameni deosebiți, de la care am învățat nenumărate lucruri și cărora le mulțumesc din suflet că au fost alături de mine și m-au ajutat la realizarea acestui minunat forum al elevilor. A fost o muncă dificilă, dar împreună am putut duce la capăt acest proiect și sper că munca pe care am depus-o cu toții va fi apreciată de voi, cititorii.

Vreau să mulțumesc celor care ne-au ajutat cu materiale, multe dintre acestea regăsindu-se în revistă. Pentru numărul următor îmi doresc o bună colaborare între membrii colectivului redacțional în aceeași notă pozitivă și îi aștept și pe micii creatori, cu materiale originale.

Ovidiu Movilă, elev,
Redactor-șef

Vom publica cu toții... elevi, profesori, parteneri educaționali, vom dezbate, vom găsi soluții, vom comunica, vom împărtăși succesul și vom îmbunătăți performanțele. Desigur, un forum al elevilor, un canal de comunicare al managementului școlii și al profesorilor, un mijloc de informare al părinților, al comunității, al tuturor beneficiarilor de produse educaționale preuniversitare. Și dacă la început de drum i s-au dorit echipei redacționale cât mai multe apariții, voi completa cu urarea de „cât mai mulți cititori”!

Prof. Romeo-Ioan Roman

 Contează!

Amalgam de senzații...amalgam de primăvară...

Motto: „În fiecare lucru doarme-un cântec
Visând neîntrerupt. Dacă nimerești cuvântul magic,
lumea începe să cânte.” (Joseph von Eichendorff)

Dar ochii mei nu mai au puterea de a se contopi cu primăvara. Rămân ca un orb în fața naturii, căci întreaga mea ființă se lasă în voia buclilor ei, ale primăverii. Dulce și divin sorb un moment din infinitul acestei Regine: Regina sufletului meu.

Fac un pas, dar nu apuc nici să respir, că deja sunt furată de incandescența unui nor. Mă trezesc în mijlocul cerului, acolo de unde poți urmări toate mișcările primăverii. Unduirile aerului sunt bolovani ce mă lovesc în coaste; sunt călduțe, mă lovesc precum niște sulite în inimă. Se vede că Regina a pus deja stăpânire pe mine: nu respir, sunt doar eu, un copil, care a uitat de tot, care a uitat de lume.

Tot ținutul este cuprins de așa-zișii ghiociei, acele neînsemnate creaturi care vestesc căldura. Discul arzător și roșu coace în cuptor pădurea ca un vârtej de raze dantelate, zdrențuite, o adevărată făclie a cerului și a sufletului meu. Copacii încep deja să facă mătânii lungi cerului, uitându-se la mine și rugându-mă să le sorb povara. Din apropiere se simte respirația bruscă a cuiva. Este o căprioară. Aleargă, sare, dansează. Simte că primăvara e mai mult decât o senzație. E viață, culoare, renaștere. Observă că pădurea este botezată din nou, îți oferă un nou avânt. Dispare după câteva secunde. Deși pentru mine păruse doar un minut de tresărire interioară, pentru natură a fost un cutremur spiritual. Acum iar e liniște.

Încep să mă foiesc și ajung să fiu înconjurată de niște zei... de munți. Pe creasta unora se mai vede un pâlăc de zăpadă care plânge sub aripa soarelui, cerșind încă o clipă de viață. Însă iarba, victorioasă, și-a îndoit vârfulurile, e verde, e proaspătă, e fericită. Deodată, cerul este sfâșiat de zborul brăzdat al câtorva puncte negre. Sunt păsări care se înalță spre adâncul oceanului de perle, fiecare perlă fiind o poveste a naturii. Fac niște tururi și cu o grație paradiziacă dispar în negura ceții ameteitoare, lăsând în urmă ecoul unei vieți sălbatică. Oare acum unde se duc? Să-și caute un culcuș sau să descopere minunile unui dor primăvărat... Se duc, se duc...

Mă întind obosită pe salteaua unui nor și când să întorc privirea, mă văd iarăși într-un codru. Un codru mult prea special... Lumina se cernea într-un covor de fluturi săltăreți, care cântau unui izvor melodia Reginei. În alt colț, o grădină mică de flori copleșea ținutul într-un parfum dumnezeiesc. Ce bine este! Simt că nu numai eu mă bucur de venirea Zeiței, ci și ceilalți.

Dinspre vest începe să bată un vânt tăios. O perdea de sânge mi se lasă încet, pe creier. Știam că e prea periculos să mai stau acolo. Dar nu! Nu! Nu! Nu! Trebuie să descopăr natura în toate formele ei. Deodată cerul își schimbă culoarea. Peste ținut s-a așezat o pătură rece de ceață. Copacii încep să se miște molcom, să ofteze, de parcă ar urma ceva. Iarba se culcă, izvoarele încep să-și tulbure apa, iar pământul geme a frică.

Pic! Pic! Plouă. Plouă încet. Natura se dezlănțuie sub ochii mei. Rafalele de vânt oferă piruete mult prea periculoase florilor și ierbii, iar copacilor îmbrățișări puternice. Sunt fericită să văd atâta iubire nostalgică între elementele cadrului natural. Plouă... Plouă puternic... Din greșală, rup pătura norului și cad. În drumul spre pământ, mă rostogolesc ca un gând în palmele Zeiței. Și, într-un final, ajung în lumea oamenilor.

De aici, de jos, lumea e monotonă. Nu poți vedea totul; doar un om sau mai mulți care fug și se ascund de ploaie. De ce nu adoră și ei ploaia? Fug cu toții ca niște necunoscători inconstienți, deși nu știu că primăvara este... ca și un dor, ca și un vis, ca și o senzație, ce și-o dorește orice copil.

Costina-Ștefana Pristavu,
Clasa a VIII-a

Comunerea de mai sus a obținut Premiul I la Concursul național de creații literare „Mărgăritărele pentru suflet”, aprilie 2010, ediția a II-a, Săbăoani.

De vorbă cu primăvara

Mugurele zilei se deschide plâpând, cu timiditate, ca într-o lume nouă, necunoscută. O ploaie de lumină dulce se revarsă asupra întregilor făpturi și îmi bate cu smerenie la ușă.

Micile mele diamante de culoarea chihlimbarului se ținutiesc asupra pisicii ce toarce în vatră, apoi cercetează oaspetele ce stă la ușă. Îmi îndrept pașii grăbiți spre această nouă zi, hotărâtă să ofer din nevinovatul meu timp curcubeul naturii.

Plăcinta rumenă și abia scoasă din cuptor îmi face cu ochiul din azur și clatină o mică bijuterie în fața ochilor mei. Curând, picioarele mele jucăușe nu îmi mai ascultă comanda și mă poartă după jocul lor nebunesc.

O! Ce bucurie! E sărbătoarea florilor. Livezile se împodobesc cu flori albe, albinele și fluturii aleargă din floare în floare, copiii și mieluțele cu canaf zburdă, păsările obosite își apleacă aripile cu foșnet de mătase veche.

Iarba crudă mormăie de plăcerea boabelor de rouă și se desfată din nectarul soarelui. Fire ștregare, lungi, cu rochițe abia cusute, şușotesc și mă îngână:

– De ce sunteți răutăcioase? Eu nu v-am făcut nimic!

– He! he! Picioarele tale ne zdrobesc inimile și ne fugăresc visele! Noi suntem rezultatul îmbinării dintre Nectarul Soarelui și Asprimea Pământului. Tu vorbești cu însăși primăvara, căci prin toți porii noștri izvorăște această calitate.

– Într-adevăr! Primăvara nu e una, primăvara e tot ceea ce există în acest anotimp!

... Și pașii mă iau la fugă, ca într-un joc de copii. Privirea mi-e clătită de o adevărată salată a naturii. Bucăți imense de câmpii, verzi și jucăușe, ca niște bucăți din materialul de fustă al bunicii, stau la taclale și cer mai multe menajere. Domnițe și domni din înalta societate, cu rochii de bal și costume la patru ace, abia scoase parcă din acuarelele pictorului, străpung cu privirea marea dezghețată. Parfumul lor, cald și abia presărat în mica bucătărie, sărută fiecare ins din împrejurimi.

– Privește-ne, să ne redai zâmbetul! strigă niște voci pițigăiate.

Mă întorc și o pată de culoare plutitoare mă privește sfioasă și așteaptă un răspuns.

– Oooo! Fluture dolofan, cum de îmi vorbești tu?

– Viața mea e legată pe veci de a oamenilor... Eu sunt fructul dintre Euforia Naturii și Dulceața Florilor...

– Îmi pare bine, Măria Ta! Se pare că viața s-a încăpățânat să-mi noteze în agenda sufletului o convorbire cu Primăvara...

... Iar pașii iar îmi fac avânt și mă opresc aproape de marginea lacului. Nuferi colorați plini de viață stau și moțâie. Broscuțe ca de ciocolată își lungesc burta la soare și privesc indiferent. Oglinda de apă suspină după niște bulgări fluizi, care se lasă așteptați, iar roiuri de musculițe nebunatic joacă prinsa cu picături de apă. E mare forfotă în toată grădina! Alături de lac, adevărați judecători, cu trunchiuri străbătute de negura timpului, își țin suspendați jurații pe crengile lor curajoase. Merii, prunii, perii țin o adevărată conferință de viață.

Nimeni nu mă vede sosind. Trec precum o lacrimă inocentă pe chipul unui copil căruia părinții nu au vrut să-i ia dulciuri. Dar un sunet cald se aude o secundă, după care ghiocei, lalele, crizanteme, viorele pică pe rând, în față dezvăluindu-mi-se un adevărat covor de flori. Acesta mi se oferă grațios, după care mă fac comodă în el. Câteva clipe, mii de ochi colorați și suspicioși mă ținutiesc. După care oglinda de apă mi se destăinuie.

Noaptea își lasă șalul să cadă peste natură. Conversația mea se aude în ecouri și se pierde ca o fantomă înnebunită în negura nopții. Sufletul meu e scaldat în mii de sentimente viu colorate. Vibrația pe care o trezește o asemenea zi se resimte prin toata ființa mea.

Am înțeles ce înseamnă Primăvara: înseamnă viață, trăiri, suferință, bucurie, lacrimi amare, zâmbete delicate, visuri... Înseamnă Totul!

Din înălțimi albastre se aude tânguirea ostenită a păsărilor călătoare care se întorc să vestească mugurul proaspăt.

O zână frumoasă, îmbrăcată în rochie de toporași, zambile, ghiocei, străbate văzduhul, lăsând în urma sa un aer blând și dulce, ca într-o poveste. Cuvintele mele nici nu-și mai au rostul...

Mihaela-Roxana Șargu

Clasa a VIII-a

Compunerea de mai sus a obținut Premiul I la Concursul național de creații literare „Mărgăritărele pentru suflet”, aprilie 2010, ediția a II-a, Săbăoani.

„To be ... or not to be ... English!”

English is spoken by 322 million native speakers and after Chinese and Spanish, it is the third most popular language in the world. Furthermore, there are 300 million people worldwide who use English as a second language and an additional 100 million who use it as a foreign language.

I could count several reasons for you to learn a bit of English: cultural, social and maybe work-related reasons. Surely, everyone enjoys the American cinema, but there are so many other great films, not only the Hollywood ones that you cannot really appreciate without understanding the language; yes, there are subtitles, but not in all cases, and, furthermore, the original is always better.

As if being the so called “American tourist” wasn't stigmatizing enough, do you really want to be the one to go to a different country, knowing nothing about their culture or language and spend two weeks playing charades trying to communicate? By speaking the native language of the country, you will greatly help yourself integrate with the local people and gain a unique insight into their culture and lifestyle, opening doors to exciting new opportunities.

Knowing a language other than English looks impressive on any type of job application and it will always help you stand out. The financial, teaching, translation, business, media and tourism industries all provide excellent opportunities for those who can speak more than one language; you may have the opportunity to travel to the country which has always captivated your interest.

English is spoken by a great majority of people; in my view, if you know a language which is not English, you can say with certainty that you are “special” amongst your friends, family, school and

work colleagues. Learning foreign languages increases listening comprehension, creativity, critical thinking and it's a good memory exercise. All universally applicable skills!

If you are currently learning English in a school, college or institute of higher education, you join approximately one billion other people around the world who are engaged in the same pursuit. However, as you try to memorise proper grammar, and try to avoid the mistakes common to most students, you may wonder why you are learning the language in the first place. English is the international language of diplomacy, business, science, technology, banking, computing, medicine, aviation, UN & NATO armed forces, engineering, tourism, Hollywood films and arguably the best pop and rock music in the world. English can be fun too. For instance, the music of such stars as Elvis Presley, The Beatles, Led Zeppelin, Michael Jackson and Madonna has encouraged fans to speak the language of their idols, whilst others have enrolled in English classes to improve their understanding of the dialogue in films and TV shows.

Finally, if you are studying English at school, college or university, remember that getting a '10' grade in English is almost worthless, in terms of communication, if you cannot speak the language. Accuracy in speaking English is important if you want to study at the best universities or have the best possible career, as English is very much used during job interviews. So, like it or not, English is a very important language to speak.

By **Ioan Resmeriță,**
Clasa a XI-a

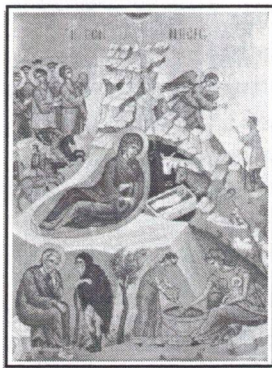
Știați că...

1. ... instrumentele medicale confecționate din materiale plastice se sterilizează prin iradiere?
2. ... în 1856, mecanicul francez J.M. Cabriol inventează îmbrăcămintea de cauciuc pentru scafandru?
3. ... sticla nu are formulă chimică?
4. ... demult, învelind spatele unei bucăți de sticlă cu aluminiu sau argint, se obțineau oglinzi?
5. ... în timpul Renașterii, Veneția era faimosul oraș al oglinzilor?
6. ... în Franța se fabrică o sticlă ce poate fi tăiată cu ferăstrăul sau bătută în cuie?
7. ... plantele transmit mesaje pentru atragerea insectelor prin intermediul culorilor și mirosurilor?
8. ... comunicarea prin cuvinte reprezintă doar 7% din totalul actului de comunicare, comunicarea paraverbală 38%, iar comunicarea nonverbală 55%?
9. ... undele hertziene (undele electromagnetice) poartă numele fizicianului Heinrich Hertz? Acesta a demonstrat, în anul 1888, că semnalele electrice pot fi transmise prin unde electromagnetice cu viteza luminii.
10. ... primii curieri au fost porumbeii călători?
11. ... primul elicopter ce s-a ridicat de la sol pentru câteva secunde la înălțimea unui om a fost construit de românul Paul Cornu?
12. ... un aspect negativ al tehnologiilor informaționale poate fi lipsa de securitate a datelor care circulă pe internet?
13. ... unele componente ale gazelor de eșapament, în cazul în care sunt inhalate, provoacă boli pulmonare: bronșite, astm pulmonar?

Material realizat de eleva **Diana Gaman,** clasa a VII-a A

Al patrulea Mag

O istorioară spune că, de fapt, au fost patru magi care doreau să se închine Mântuitorului, la Nașterea Sa. Cel de-al patrulea și-a vândut tot ce avea, iar cu banii obținuți a luat trei pietre scumpe: un safir, un rubin și o perlă, pe care trebuia să le ducă în dar Mântuitorului. Grăbindu-se să ajungă în Babilon, unde îl așteptau cei trei magi, acesta a întâlnit pe drum un om rănit, pe care nimeni nu-l ajuta. L-a dus pe bietul om la un doctor, căruia i-a dat safirul pentru a-l îngriji pe bolnav până ce se va însănătoși complet. Astfel omul a întârziat mult.

Când a ajuns la locul întâlnirii, magii plecaseră deja fără el, însă nu s-a descurajat, ci și-a continuat drumul singur, călăuzit de steaua ce-l ducea spre Betleem. Ajuns aici, a aflat că magii L-au găsit deja pe prunc, că soldații lui Irod omoară toți copiii nou-născuți și că sfânta familie a plecat spre Egipt, pentru a se feri de mânia regelui. Chiar în fața sa, un soldat încerca să-i smulgă unei tinere femei copilul pentru a-l omorî. Femeia își apăra cu disperare pruncul. Magul i-a arătat soldatului necruțător rubinul și i-a spus:

– Lasă copilul să trăiască și-ți voi da această piatră scumpă! Nimeni nu va afla de târgul nostru.

Ademenit de nestemată, soldatul a luat piatra, îndepărtându-se grăbit. Tânăra femeie i-a mulțumit străinului cu lacrimi de bucurie și recunoștință.

Acesta a hotărât să-L caute mai departe pe Mântuitorul. Acum, mai avea un singur dar: perla. A plecat și el spre Egipt, unde ani la rând l-a căutat pe Iisus, însă fără niciun rezultat.

După mai bine de 30 de ani, a aflat că undeva, în Palestina, Mântuitorul propovăduiește Evanghelia. Bucuros că în sfârșit știe unde îl poate găsi, s-a grăbit spre Iudeea. Ajuns la Ierusalim spre seară, a aflat că Iisus Hristos este răstignit pe Dealul Golgota. S-a grăbit magul spre locul acela cu dorința să-L vadă în viață pe Mântuitor, să-I ducă darul său, pe care îl păstrase de atâta timp. Însă prin fața lui au trecut doi soldați romani ce duceau în sclavie o tânără evreică. Oprindu-l, magul le-a spus:

– Dacă îi dați drumul fetei, vă dăruiesc această perlă. O puteți vinde și împărți banii. Veți câștiga mai mult lăsând fata liberă.

Lacomii, soldații au luat perla, eliberând-o pe tânără, care, plângând de fericire, nu știa cum să-i mulțumească străinului. Dar magul, rugându-se lui Dumnezeu să-L vadă măcar o clipă pe Mântuitorul, se grăbea spre Golgota. Acum nu mai avea nimic. Îi era rușine să se închine Împăratului împăraților fără niciun dar. Însă, când a ajuns lângă Cruce, Mântuitorul S-a uitat drept spre el și i-a spus:

– În sfârșit, ai venit. Tu mi-ai adus cele mai frumoase daruri...

– Bine, dar nu mai am nimic, ce Ți-am adus eu? a întreat mirat magul.

– Tot ce duceai cu tine ai dat celor neajutorați. Dându-le lor, Mie Mi-ai dat. Darul tău a ajuns la Mine și află că darul tău este cel mai de preț, căci acela care Îl iubește pe Dumnezeu, îi iubește pe oameni.

Cine nu caută nevoile celorlalți spre a fi de folos cu ce poate nu va găsi mulțumire și bucurie, nu va afla adevărata viață. Cu cât te apropii mai mult de oameni, cu atât ești mai aproape de Dumnezeu.

Alexandra Avărvarei, clasa a X-a B

(Profesor de religie, Maria Moisiu)

La întrebarea „Dacă v-ați întâlni cu Hristos, ce L-ați întreba?”, unii dintre elevii noștri au răspuns:

- ❖ Care este leacul împotriva cancerului? (Ștefan Botez, clasa a XI-a)
- ❖ După ce voi muri, mă voi putea vedea cu cei dragi? (Nicoleta Stănică, clasa a XI-a)
- ❖ De ce un copil abia născut moștenește păcatul strămoșesc? (Maria Bran, clasa a XI-a)
- ❖ Când va fi sfârșitul lumii? (întrebare adresată de mai mulți elevi)
- ❖ Există extratereștri? (Ioana Toader, clasa a XI-a)
- ❖ Care este aleasa vieții mele? (Florin Sandu, clasa a VIII-a C)
- ❖ Care îmi sunt adevărații prieteni? (Alexandra Amariei, clasa a VIII-a C)
- ❖ Cum pot să mă apăr de cel rău? (Elena Alupeș, clasa a VII-a B)
- ❖ De ce oamenii folosesc doar 5% din creier și ce s-ar întâmpla dacă ar folosi 10%? (Iustin Roban, clasa a VIII-a C)
- ❖ Răspunsul la întrebările esențiale îl avem deja în Evanghelie și epistole. În primul rând omul ar trebui să-i mulțumească Lui pentru tot ce a primit: marele dar al vieții. (Damian Luca, clasa a XII-a A)

**Voi
ce ați
răspunde?**

 Contează!

„Mari scriitori, în cantul liceenilor economiști”

... Septembrie 2009, Liceul Economic „Vasile Conta”, ora de limba și literatura română.

Suntem la vârsta la care avem cea mai mare nevoie de lectură, de acces la informație cu ajutorul tehnicii moderne și, din păcate, tocmai aici am descoperit curențe. În jurul acestui imperativ cultural s-a născut proiectul nostru. În mai puțin de o lună, adică pe 31 octombrie 2009, realizăm prima etapă a proiectului.

Așa au apărut primii bani, primele cărți, primele emoții, primele realizări, prima promisiune: un calculator performant oferit de dl. primar, Decebal Arnăutu, pentru biblioteca liceului. Succesul primei etape ne-a determinat să realizăm și cea de-a doua etapă, așa că în luna Sf. Paști majoritatea dorințelor ni s-au îndeplinit: calculatorul mult promis, îmbogățirea volumului de carte școlară, o bibliotecă spațioasă și primitoare. Activitățile propuse de coordonatori au venit să completeze dorința culturală care ne-a stimulat în muncă. Reînvierea artistică a operei scriitorilor pe care i-am sărbătorit a adus în scenă oameni de seamă ai culturii românești, precum: Dimitrie Cantemir, George Coșbuc, George Bacovia, Mihail Kogălniceanu, Ion Agârbiceanu, Mihai Eminescu, Vasile Voiculescu, Liviu Rebreanu și Mihail Sadoveanu. Aceștia au renăscut prin interpretările artistice propuse de elevii de liceu.

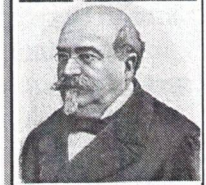
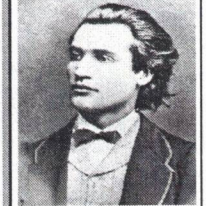
Fiecare clasă și-a ales un scriitor și a încercat să transpună cât mai fidel posibil o secvență din opera acestuia și mai ales să readucă în fața publicului numeros care a vizitat școala în acele zile crâmpie din epoci apuse. Nu ne-am propus prin acest proiect doar să redăm viața scrierilor. Dorim să credem că am reuși mai mult decât atât, și anume că am recreat o atmosferă, că am deschis o poartă spre cunoașterea scriiturii dincolo de slova scrisă.

Privind înapoi la tot ce a însemnat proiectul „Scriitori în cantul liceenilor economiști”, e dificil să descrii un volum colosal de muncă fără să ai senzația că vei scăpa din vedere ceva esențial. Gradul de implicare al elevilor a fost poate ceva care a depășit așteptările tuturor și de asemenea ideile pe care nu au ezitat să le pună în practică. Cu atât mai laudabil efortul, cu cât am pornit la drum doar cu entuziasm și cu dorința de a schimba ceva în mai bine, dar fără a avea certitudinea că va veni și recompensa. Abia după succesul primei părți a proiectului s-au ivit și rezultatele materiale, concretizate în cărți și în promisiunea domnului primar, devenită realitate.

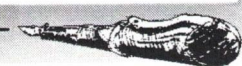
Vorbind de implicarea elevilor, dați-ne voie să insistăm asupra faptului că aceasta nu s-a văzut doar în rolurile pe care ei le-au pregătit, ci și în realizarea decorurilor pentru fiecare autor. Elevii au fost cei care și-au căutat costumele cele mai potrivite epocii pe care o reprezentau, tot ei au lucrat zile și zile la pregătirea decorurilor, efortul fiind atât de ordin material, cât și fizic de foarte multe ori. În calitate de parteneri direcți implicați în proiect, nu am putut să nu observăm mai ales ajutorul constant pe care și l-au oferit unii altora, indiferent de faptul că erau din clase diferite și proiectul realizat de fiecare intra în competiție cu celelalte. Au învățat să fie o echipă, să se asculte unii pe alții, să-și impună punctul de vedere prin argumente sau să cedeze în fața unor argumente pertinente. Un alt plus al acestui proiect.

Ne bucurăm că am reușit să lăsăm urme ale activității noastre. Biblioteca este una dintre ele, dar, mai mult decât atât, am lăsat urme în mințile și inimile tinerilor: „Proiectul de anul trecut a plecat de la o idee și a devenit o necesitate. Ideea am transformat-o în muncă, în multe zile de muncă, în ore de studiu și lucru pe calculator. Am adunat elevi, le-am dat roluri, le-am dat mai multe idei. Ideea a plecat de la un scop. Acum, după toate eforturile, scopul, țelul a fost atins. Ideea a avut succes. Împreună am reușit, prin urmare a fost un proiect reușit. Avem bibliotecă. Avem amintiri. Avem momente de neuitat petrecute împreună. Suntem un colectiv și datorită acestui proiect. Mulțumim ideii.” (Ioan Resmeriță, clasa a XI-a)

Grație muncii depuse de elevi, de coordonatorii noștri, grație sprijinului oferit de partenerii noștri, în anul școlar care tocmai a început ne desfășurăm activitățile școlare și extrașcolare într-o bibliotecă modernă, unde cărțile primează nu prin numărul lor, ci prin numărul mare de cititori. Mulțumim tuturor celor care s-au implicat, considerăm proiectul o reușită. Așteptăm cu nerăbdare următoarea provocare intelectuală!

Prof. Larisa Antal
Prof. Karina-Ingrid Cojocariu

Aptitudinea muzicală și beneficiile cultivării ei

Nu există popor care să nu cunoască sau să nu fi cunoscut muzica, fie într-o formă simplă, fie într-o formă evoluată, ca efect al unei cultivări sistematice. De la tam-tam-urile primitivilor până la marile creații simfonice, muzica s-a bucurat de o apreciere unanimă prin caracterul ei înălțător, prin emoțiile intense pe care le declanșează în sufletul omului. Ea este una dintre cele mai răspândite arte, producând răscoliri adânci sau emoții înălțătoare, veselie sau melancolie, nu numai omului aflat pe o treaptă superioară de cultură și civilizație, ci și celui care are un drum lung de parcurs până să ajungă la acest stadiu. Omul a cântat întotdeauna, fie în orele de odihnă, fie în cele de muncă, manifestându-și atât stările de natură afectivă, cât și preocupările, gândurile, ideile. Muzica este un mod specific de reflectare a realității, prin tonus melodic, prin redarea unei structuri și înlănțuirii de sunete ingenios armonizate.

Aptitudinea muzicală este o însușire a personalității care face posibilă efectuarea cu succes a activității muzicale. O persoană cu aptitudine muzicală manifestă interes și înclinație deosebită pentru muzică, fredonează melodii, cântă, învață cu ușurință cântecele auzite, manifestă dorința de a cunoaște cât mai multe date din domeniul muzical. Talentul muzical constă în dezvoltarea aptitudinii muzicale la un nivel superior, caracterizat prin originalitate și capacitate creatoare. Când o persoană reușește să creeze muzică originală, cuceritoare, răscolitoare, exprimând idei, sentimente și dorințe profund umane, suntem în prezența unui evident talent muzical. Unii oameni rămân la stadiul aptitudinii muzicale, pe când alții, depunând o muncă intensă și sistematică, devin talente muzicale, creatori.

Nu orice creație indică însă prezența talentului muzical, ci numai acelea care se disting prin originalitate și profunzime, prin capacitatea de a exprima idei, sentimente, idealuri și năzuințe nobile.

Care sunt indicii aptitudinii muzicale și ai talentului muzical? Și aici trebuie să remarcăm faptul că aptitudinea muzicală este o combinație specifică de însușiri senzoriale, intelectuale, afective și volitive.

Aceasta înseamnă că numai simpla percepere a sunetelor nu este suficientă, ci este nevoie în plus de o înțelegere a lor. Se știe că Beethoven a pierdut la un moment dat total auzul, dar aceasta nu l-a împiedicat să compună cele mai frumoase simfonii, din cauză că dispunea de o înaltă înțelegere a sunetelor, a armoniei acestora pe care le auzea în minte, adică în auzul interior. Aproape toți cercetătorii aptitudinii muzicale vorbesc de existența unui auz exterior și a unui auz interior. Prin auzul exterior sunt percepute sunetele și melodiile de afară, iar prin cel interior cele care se elaborează în minte sau cele pe care ni le reprezentăm. La Beethoven auzul interior era foarte dezvoltat, fapt care a contribuit ca activitatea lui compozitică să nu înceteze odată cu apariția surzeniei, ci să se desfășoare în condiții creatoare tot atât de desăvârșite ca în trecut.

Arta interpretativă se manifestă pe două laturi: cântăreț și dirijor. Cântăreții cu talent deosebit se disting printr-o mare forță emoțională, printr-o profundă înțelegere a ideii cuprinse în opera interpretată.

Din punct de vedere afectiv, persoana înzestrată muzical se caracterizează prin *sensibilitate* deosebită, adică prin trăirea de o mare intensitate a muzicii, simțind nevoia de a percepe și a avea emoții cât mai variate și mai profunde. Talentul muzical dispune în plus de o forță neobișnuită, de influențare, declanșând în sufletele ascultătorilor stări emoționale foarte intense. Sensibilitatea muzicală este însă asociată cu înțelegerea conținutului de idei al partiturii sau al frazei muzicale, muzica fiind o modalitate superioară de a exprima idei, sentimente, idealuri. Ascultătorul rămâne indiferent, rece la interpretarea unui cântăreț lipsit de sensibilitate și se entuziasmează atunci când acesta reușește să și transmită fluidul său afectiv. Același lucru este valabil și pentru dirijor, care cucerește și entuziasmează publicul.

La apariția interesului pentru muzică, un rol determinant îl are în primul rând mediul familial. Așa de exemplu în familia lui George Enescu, cântul era practicat cu pasiune și seriozitate. Străbunicul său, Enea Galin, fusese preot, dotat cu o voce splendidă, iar mama băiatului cânta minunat, acompaniindu-se cu chitara. La influența mediului familial și școlăresc se adaugă adesea și câte o întâmplare, cum a fost cazul lui G. Enescu, care la vârsta de numai trei ani întâlnește un taraf lăutăresc în împrejurimile Caraciei, sat vecin cu Liveni, lăsându-i o impresie puternică. Interesul însă nu se consolidează decât prin muncă, prin perseverență. Așa se explică de ce Enescu la vârsta de 13 ani termină Conservatorul din Viena, sub îndrumarea profesorului Hellmsberger, la 16 ani apare în concert la Paris în calitate de compozitor cu „Poema română”, la 17 ani scrie „Sonata a II-a” pentru vioară și pian, iar la 18 ani scrie un „Octet” pentru 4 vioară, 2 viole și 2 violoncelle.

Lipsa de perseverență, cu toată înzestrarea, duce la ratare sau la creații minore.

Dintre toate aptitudinile, cele muzicale apar cel mai de timpuriu. Așa de exemplu Mozart și Haydn manifestau aptitudinile muzicale de la vârsta de 2-3 ani; Mozart compune un menuet la 5 ani, Enescu compune tot la 5 ani „Pământul românesc”, iar la 11 ani, se distinge printr-o bogată activitate de compozitor. Sunt însă și cazuri de mari compozitori ale căror aptitudini muzicale au apărut mai târziu, ca de exemplu Wagner, Beethoven, Cezar Franck etc., fapt care dovedește că niciodată nu e prea târziu pentru dezvoltarea aptitudinilor.

Nu trebuie uitat însă că marile talente muzicale nu sunt produsul exclusiv al înzestrării native, ci mai ales al unei munci încordate și perseverente. George Enescu obișnuia adesea să spună: „În muzică este nevoie de talent cam 30%, restul de 70% este muncă”. Prin acel „30% talent” înțelegea înzestrarea nativă, care reprezintă un procent mult mai mic decât munca (70%). Renumitul violonist ceh Jan Kubelik (1880-1940) afirma că „muncind 18 ore pe zi, timp de 20 de ani, poți ajunge celebru”, fapt ce trebuie interpretat în sensul că munca este izvorul cel mai profund al adevăratului talent muzical.

Contează!

PRIMA REGINĂ A ROMÂNIEI

Prima regină a României a fost ELISABETA DE WIED – Pauline Elisabeth Ottilie Luise zu Wied. S-a născut în ziua de 29 decembrie 1843 la Neuwied, Germania, în castelul Monrepos situat pe valea Rinului, și a decedat în ziua de 2 martie 1916 la București, fiind înhumată la Curtea de Argeș, în Catedrala Mănăstirii, alături de toți regii României. La Curtea de Argeș se află și Palatul Domnesc pe care l-a locuit până la moarte.

A devenit prima regină a României prin căsătoria, la vârsta de 26 ani (în 1869), cu Karl (Carol) I de Hohenzollern-Sigmaringen, primul rege al României din dinastia Hohenzollern.

Prințesa Elisabeta von Wied, patroană a artelor, scriitoare talentată și pasionată, este mai bine cunoscută după pseudonimul literar Carmen Sylva.

Fiind fondatoarea unor instituții caritabile din România, a fost numită în timpul războiului din 1877 „Mama răniților”.

În acea vreme Principality era sub tutela Imperiului Otoman, iar după Războiul de Independență din 1877 și Tratatul de la Berlin din 1878, România a fost recunoscută ca Regat în 1881. Elisabeta a devenit astfel prima Regină a României.

În timpul războiului din 1877, regina Elisabeta a înființat spitale, servicii de ambulanță, procurând în același timp medicamente pentru îngrijirea răniților. În afară de acestea, s-a implicat energic în sprijinirea artelor și a societăților filantropice, prin intermediul cărora încuraja doamnele din înalta societate să aibă un rol activ în strângerea de fonduri și în gestionarea actelor caritabile.

Întrucât lipsea un sistem de caritate structurat, regina a organizat o Societate care i-a purtat numele, fondată în anul 1893. Prin această Societate erau tratați benevol aproximativ 17.000 de pacienți pe an, se distribuiau medicamente gratuite și se monitoriza starea familiilor nevoiașe.

A încurajat portul național românesc, ea însăși purtând costume naționale, identificând uriașul potențial al meșteșugurilor românești, încurajând în același timp doamnele de onoare din suita ei să se comporte la fel. A încurajat tinerii talentați să studieze prin intermediul unui program de burse, ea însăși organizând un anturaj de artiști în devenire, cum au fost George Enescu sau Elena Văcărescu, sprijinind financiar pe pictorul Nicolae Grigorescu și pe poetul Vasile Alecsandri.

A mai contribuit la o campanie de publicitate pentru a face cunoscută România și în afara granițelor. Trenul ORIENT EXPRESS care parcurgea și România făcea haltă și la Sinaia, călătorii fiind găzduiți chiar în Castelul Peleş.

Tot datorită ei, România a participat la Expoziția Universală de la Paris în anii 1867, 1889 și 1900 cu exponate cuprinzând articole brodate cu motive tradiționale românești, lucrări de femeile române, iar în 1912 a organizat la Berlin Expoziția „Die Frau im Kunst und Beruf” (*Femeia în artă și meșteșuguri*).

Datorită talentului său lingvistic, a reușit să publice diverse scrieri în limbile franceză, germană, engleză, sub pseudonimul de Carmen Sylva, prin lucrările sale făcând cunoscută România în străinătate, astfel atrăgând atenția lui Pierre Loti și Mark Twain, care, evocând-o, spunea despre ea: „Acea prințesă și poetă germană adorabilă și încântătoare își aduce aminte că florile codrului și câmpiile i-au vorbit”.

Pseudonimul de Carmen Sylva, în traducere din limba latină, înseamnă "Cântecul pădurii".

A fost supranumită „regina scriitoare”, dat fiind că a scris poeme, basme, povești, romane, lucrări cu caracter memorialistic.

Reședința preferată a reginei a fost Castelul Peleş, pe domeniul căruia se află și statuile Regelui Carol I și a Reginei Elisabeta.

În afară de faptul că era o iubitoare și creatoare de artă și literatură, era cunoscătoare și interpretă de muzică – canto, pian, harpă, orgă și, nu în cele din urmă, avea calități de pictor.

O excelentă amfitrioană, femeie rafinată și cultă, regina Elisabeta crease un salon de primire pentru oamenii de cultură ai României, printre care se aflau și Vasile Alecsandri, Elena Văcărescu, Mite Kremnitz, Titu Maiorescu. În plus, îl admira pe Mihai Eminescu, pe care l-a și recompensat cu ordinul „Bene Merenti”, însoțit de o importantă sumă de bani, dar acesta, cuprins de o furie antidinastică, a refuzat premiul.

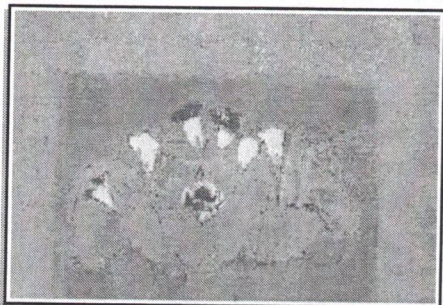
George Enescu a fost și el sprijinit în drumul devenirii sale de mare compozitor, prin ridicarea lângă Castelul Peleş a unei săli de concerte, special concepută și amenajată, dându-i și o vioară construită de celebrul lutier italian AMATI.

Tragedia din cuplul regal a fost că au avut o singură moștenitoare, care, din nefericire, a decedat timpuriu, motiv pentru care, neavând alți moștenitori, tronul a revenit de drept nepotului regelui Carol I – regele Ferdinand.

Marius Naiman, clasa a XI-a

Mari artiști... mici artiști

Alexandru Ciucurencu a început să picteze la vârsta de 13 ani, în localitatea sa natală, Tulcea, avându-i ca profesori pe G.D. Mirea și Camil Ressu. A fost un elev foarte dedicat studiului și dornic să progreseze.

După Ștefan Luchian și Theodor Pallady, Alexandru Ciucurencu a fost cel mai reprezentativ pictor al culorii. Pictura sa nu poate fi gândită fără apelul la lumină și culoare. Lucrările sale sunt foarte atent construite. Naturi statice, portrete sau piesaje, toate

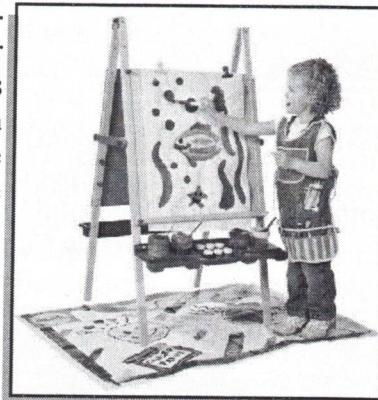

lucrările sale se remarcă prin franchețea desenului și armonii cromatice foarte reușite. Ciucurencu reușește să echilibreze raportul dintre desen (ca structură solidă a tabloului) și expresivitatea culorii. Culoarea are rol special și important. Armoniile se asociază cu semnificația temei (tablourile triste au culori reci, cele optimiste introduc o cromatică foarte caldă, veselă). Prin culoare, artistul își exprimă ideile și sentimentele în fața a ceea ce pictează. Culoarea are efecte tonice, dramatice, lirice sau păstrează un caracter de intimitate (ca în tablourile cu flori).

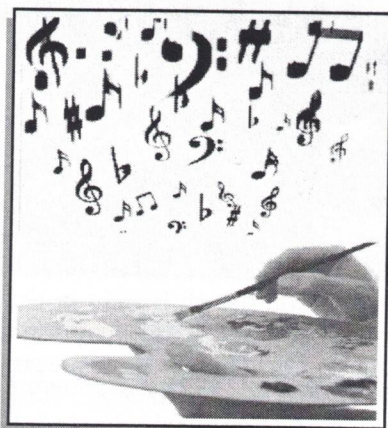
În ansamblu, pictura lui Ciucurencu exprimă simplitatea, echilibrul, armonia somptuoasă, sinteza realului și spiritul modern al dorinței de a împinge creația spre abstractizare, imprimând o dinamică cromatică excepțională și originală în pictura românească.

Maria Achirei e o fetiță zglobie din clasa a V-a C, cu părul bălai și cârlionțat; parcă e o Ileană Cosânzeană. Are 11 ani și e sufletul clasei. Maria dă sfaturi, e afectuoasă, e o bună colegă și prietenă. I-ar lua pe toți ceilalți 30 de colegi în banca ei. Maria e o visătoare și se implică în toate acțiunile. E marea artistă căreia îi place să viseze, să își creeze o lume ce pentru alții pare imposibilă. Cu siguranță, mica artistă va deveni peste puțin timp ... mare.

Așa putem rezuma parcursul școlar al unui elev, parcurs pe traseul căruia educația plastică este implicată, alături de alte discipline, în cultivarea cunoașterii artistice prin dezvoltarea gândirii specifice a elevilor, a sensibilității și gustului lor estetic.

Vlad Atanasiu, clasa a V-a C

Prin această disciplină elevii vor afla că imaginea plastică nu înseamnă copierea naturii, a realității, ci sugerarea expresivă și personală a acesteia pe o suprafață bidimensională cu ajutorul elementelor de limbaj plastic (punct, linie, formă, valoare, culoare) și al mijloacelor de expresie plastică (ritm, proporții, echilibru, simetrie, contraste, armonii etc.), tehnici ce se cer descoperite, cunoscute și stăpânite de elevi prin experimentări și exerciții plastice.

Prin această disciplină vor „descoperi” câmpul cu flori, cerul înstelat, zborul fluturelui, cântecul păstorilor, desăvârșirea naturii, frumosul cotidian, speranța.

Așadar vor fi mai veseli, mai buni, mai frumoși, mai încrezători...

Pițigoilor, vă interesează?

Pro(f) educație plastică

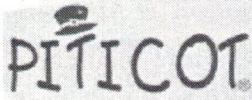
„Tot ce se poate învăța din cărți sau de la învățători seamănă unei căruțe”, stă scris în Veda. „Dar căruța te duce pe un drum accesibil; cine ajunge la sfârșitul acestui drum trebuie să meargă mai departe pe jos”.

Prof. Dan Țârdea

 Contează!

LICEUL ECONOMIC „VASILE CONȚA”

Într-o zi frumoasă de toamnă, mai exact pe 15 septembrie, mulți elevi s-au adunat în curtea Liceului Economic „Vasile Conta”. Abia așteptau să intre în vechile clase sau să fie întâmpinați de o nouă și primitoare clasă. Bobocii clasei întâi erau entuziasmați atunci când și-au văzut învățătoarele, care i-au îmbrățișat călduros. Liceenii, încântați de vederea colegilor, intră în clasele de la etajul trei.

În pauză, copiii aleargă și se joacă pe holuri sau pe terenul de fotbal. Înaintea orei de religie toți o așteaptă pe doamna profesoară Moisiu, care s-ar putea să îi ducă la biserică. La orele de istorie nimeni nu îndrăznește să îl supere pe domnul profesor Manole, pentru că ar putea să fie scos la lecție. Înaintea testelor, liceenii se agită și repetă un pic la matematică, un pic la limba și literatura română și la multe altele.

V-am povestit cam ce se întâmplă aici, la Liceul Economic „Vasile Conta”. Dar nimic nu ar fi posibil fără ajutorul profesorilor și, desigur, cu sprijinul doamnei directoare Anișoara Ioniche.

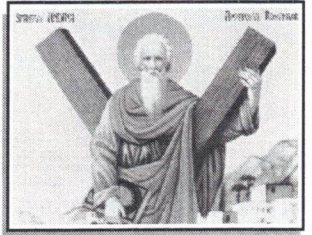
Vai, dar s-a sunat! Sper că ați repetat! Azi vom vorbi chiar despre... filozoful Vasile Conta.

Luciana Gabriela Cojocaru, clasa a IV-a B
(Prof. Constanța Popa)

Sărbătorim în cinstea Sfântului Andrei

Prin labirintul de cerințe și dorințe răzbat cu greu „studentii la litere” ai clasei I C, care își găsesc puțin timp să își serbeze onomastica. Ne amintim cu bucurie că Sfântul Andrei este ocrotitorul tuturor românilor și ne gândim că ar fi bine să ne supunem majorității de 600 000 de români care își serbează ziua numelui.

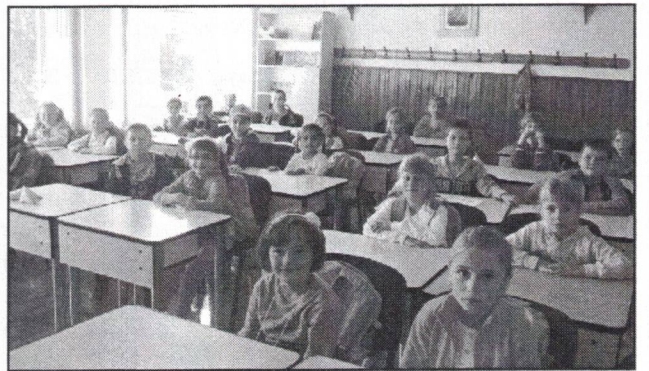

În centrul atenției... „Sfântul” Andrei sau mai degrabă un Andrei mic, de 7 ani care de-abia a pășit pragul școlii, neastâmpărat și cu ochii scânteietori care își petrece câteva clipe „dulci” alături de colegii de clasă.

Recunoaștem că ne este tare greu să ne rupem de programul propus și să răzbatem cu succes prin hățușul literelor pentru micile plăceri ale vieții de școlar, dar este important ca și elevii să se simtă sărbătoriți și astfel să îi educăm și în spirit religios. De fapt suntem înconjurați de atât de mulți îngeri și sfinți, încât ar fi păcat să le ignorăm prezența.

Pierdem puțin timp? Ne câștigăm de fapt simpatia sărbătoriților noștri de toate vârstele.

Ana-Maria Alucăi
Clasa a II-a A

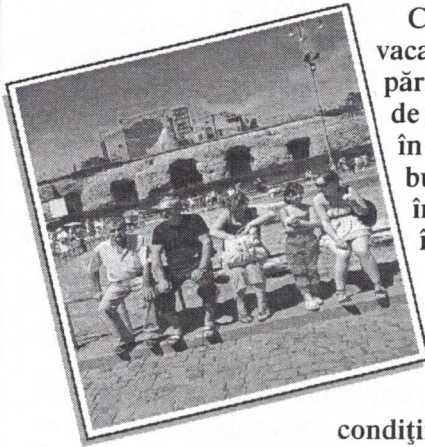

Știați că...?

- »... telescopul Hubble este cel mai celebru telescop din lume, aflat la o depărtare de 599 km de Pământ?
- »... radiațiile, ca multe lucruri care ne înconjoară sunt foarte utile, dar folosite fără discernământ reprezintă un pericol pentru sănătatea omului?
- »... în anul 2009 s-au împlinit 400 ani de când Galileo Galilei a privit pentru prima oară prin telescop? Chiar dacă nu era inventatorul acestui instrument, Galileo a spulberat câteva dintre concepțiile greșite despre Univers;
- »... Leonardo Da Vinci, pe lângă pictor, este cel mai mare anatomist, inventator și criptograf al epocii Renașterii?

Citta della Domenica și nu numai!!!

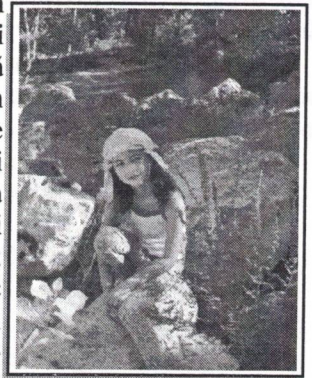

Cui nu îi place să aibă o vacanță de vis? Mie mi s-a oferit o așa minunată vacanță. Cum? Simplu și meritat. La sfârșitul clasei I, împreună cu ai mei: părinți, unchi și bunici, am început să facem planuri pentru a petrece un timp de relaxare în Italia. De ce? Pentru că acolo erau toți cei dragi ai mei, la muncă în străinătate: mama mea, Ana-Maria, unchiul Ciprian și mătușa Geanina, bunica, adică mama Dumitrița, cum îmi place mie să îi zic. Doar eu am rămas în România cu bunicul, tati Mihai, cum îmi plăcea mie să îi zic. Am rămas să învăț în școala la care m-am înscris, pentru că în România se învață cu temeinicie. Dar a venit vara și dorul de cei plecați din țară era imens. Așa că am făcut planurile de plecare. Dar mai era o problemă. Tati având mari probleme de sănătate din cauza unei operații pe cord, se punea problema asigurării unei călătorii fără riscuri. Și așa am invitat niște prieteni de familie să ne însoțească la drum, să îl ajute pe tati la condus. Și toate condițiile fiind asigurate, la sfârșitul lunii iulie am purces la drum.

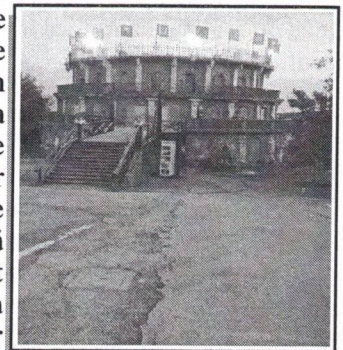
După câteva zeci de ore de călătorie, am ajuns cu bine în Bastia, denumită și inima verde a Italiei. Rând pe rând, zi după zi, am vizitat locuri de o mare frumusețe, istorie, cultură, civilizație, religie, cum ar fi: Marea Adriatică și Thirneniană; Assisi, orașul de piatră albă, și muntele Subasio; Domul din Firenze, o catedrală imensă; Terni, cu a sa cascadă, Cascata della Marmore, unde din căderea cu repeziciune și volum a apei răsare permanent un curcubeu cum nici nu-ți poți imagina; Roma, cu al său Colosseum, al său Senat Roman și cu marea Columnă a împăratului Traian; Vaticanul cu Piazza San Pietro, toată suita de papi și imensa catedrală cu magnificele sculpturi și picturi, cu Capela Sixtină;

Pasignano cu minunatul și fermecătorul lac Trassimeno, al patrulea mare lac al Italiei, unde te poți relaxa binemeritat după o zi de muncă. Într-o după-amiază am vizitat o catedrală catolică, Santa Maria delli Angeli, cu o poveste impresionantă și o statueta de aur de dimensiunea unui om, ce strălucește și ziua și noaptea pe cupola frontală. La terminarea vizitei am avut șansa să participăm la un grandios spectacol în marea piață din fața acestei catedrale: Marșul Păcii, unde artiști din diferite regiuni ale Italiei s-au adunat și au cântat pentru pacea pământului, iubire și înțelegere, omenie și credință. Minunate și interesante locurile pe unde ne-am purtat pașii, ne-am îmbogățit sufletul, ne-am uimit ochii și ne-am încântat inima!

Dar cea mai impresionantă zi a fost cea în care am vizitat Citta della Domenica, un parc imens cam cât orașul Tg.-Neamț. La intrarea în marele parc ne-au întâmpinat niște tunuri imense, rămase din războaiele marilor cavaleri, o locomotivă veche de la începuturile erei civilizației italiene și o ancoră imensă. Apoi am intrat într-un fel de cetate unde în spații special amenajate, pentru protecția vizitatorilor, dormitau aligatori și crocodili, iar dincolo de ferestrele din sticlă rezistentă am văzut o mulțime de specii de șerpi, de la marele șarpe boa, până la anaconda cu pielea în culori și modele de neimaginat. După ce am ieșit din sanctuarul reptilelor, lăsându-le în tăcerea și răceala lor, am pornit într-o călătorie cu trenulețul prin parcul dendrologic propriu-zis. Am trecut prin tunelul timpurilor de mult apuse auzind glasurile primelor viețuitoare ale pământului de acum câteva milioane de ani. Am văzut tot felul de animale de prin toate regiunile globului: cai (chiar am făcut și un traseu călare pe un asemenea căluț, alături de alți copii curajoși ca mine), porci imenși de câteva sute de kilograme, zebre și lei, tigri și maimuțe, diferite specii de păsări, lebede negre. Am trecut și prin labirintul Ariadnei, am intrat și în calul troian, ba chiar și în căsuța lui Pinocchio, unde mâini nevăzute puneau în mișcare păpușile de dimensiuni reale, încât credeai că sunt oameni cu adevărat vii, iar o muzică italiană de pe timpurile lui Gepeto te învăluia într-un plăcut mister. De neuitat sunt călătoria cu barca pneumatică, jocul pe un imens tobogan și conducerea unei mini mașinuțe de tip cart pe un traseu de karting. Multe așa mai povești dar vă las, sperând că v-am stârnit curiozitatea și dorința de a pași prin locurile pe unde mi-am purtat eu pașii.

Semnez cu drag pentru voi,

Luiza-Alexandra Rusu, elevă în clasa a II-a B

(Înv. Mariana Balaban)

Contează!

Ce înseamnă să fii președinte al Consiliului școlar al elevilor?

Voi începe prin a mă prezenta. Mă numesc Marius Naiman, sunt elev în clasa a XI-a, la Liceul Economic „Vasile Conta” din orașul Târgu-Neamț. Precizez că sunt la al doilea mandat de președinte al Consiliului școlar al elevilor, precedentul fiind în anul școlar 2009-2010. Deși în primul mandat nu eram atât de conștient de această funcție, cu timpul mi-am dat seama că nu este chiar atât de ușor precum pare. A fi președinte al Consiliului elevilor înseamnă în primul rând să fii o persoană care să aibă o anumită imagine favorabilă în rândul celorlalți, înțelegând prin aceasta atât în rândul cadrelor didactice, cât și în rândul elevilor. Aceștia din urmă aleg pe cel despre care cred ei că este cel mai potrivit să le reprezinte interesele și drepturile. Trebuie să ai un caracter puternic, să fii conștient de nevoile elevilor, să le prezinți în fața conducerii instituției, să lupti pentru acestea, să aduci argumente puse la punct în scopul obținerii a ceea ce cu toții ne dorim: unitate, egalitate între elevi, relație strânsă cu cadrele didactice și șanse de a ne afirma ca viitoare personalități. Unul dintre conceptele mele, care stă la baza programului de activități pe care l-am elaborat pentru acest an școlar, este acela că activitățile extrașcolare contribuie foarte mult la dezvoltarea personalității fiecăruia. Elevii se „rup” de orele obișnuite de curs și își pun în valoare creativitatea, talentele și imaginația. Deoarece elevul „contează” pentru noi, descoperind calitățile acestuia, îl îndrumăm către dorința de a cunoaște cât mai mult și de a fi cel mai bun.

Elevul este nucleul în jurul căruia se desfășoară toată activitatea acestui consiliu al elevilor. Eu pot spune că am rolul de a-i conștientiza pe ceilalți că NOI SUNTEM VIITORUL și că acest viitor depinde de ceea ce ni se oferă acum.

Marius Naiman, clasa a XI-a

Eco

COPACI, ÎN LOC DE GUNOI

În aprilie 2010, în cadrul proiectului „Copaci, în loc de gunoi”, elevii clasei a XI-a B de la Liceul Economic „Vasile Conta” au participat la acțiunea de plantare a salcâmlor la fosta groapă de gunoi a orașului Târgu-Neamț.

În momentul de față, această groapă este dezafectată, iar deșeurile existente se constituie ca un îngrășământ natural, care asigură necesarul de materie organică pentru viitorii arbori. Acțiunea menționată, desfășurată în cadrul proiectului „Copaci, în loc de gunoi”, are o importanță deosebită, cu valențe multiple. Pe de o parte, putem menționa valoarea ecologică, pentru că prin plantarea arborilor crește suprafața împădurită din apropierea orașului, fapt care îmbunătățește calitatea mediului și se „cicatrisează” o rană mai veche – cea a gunoiului necontrolat. Pe de altă parte, plantarea arborilor are și o valoare educativă, deoarece aplicarea în practică a teoriei învățate îi determină pe elevi să conștientizeze importanța acțiunilor de ecologizare. În această acțiune nu sunt implicați doar elevii, ci și reprezentanți ai altor instituții (Poliția Comunitară, Primăria orașului, Consiliul Local, Spitalul Orășenesc), precum și angajați ai unor firme private.

Cu toate ezitățile inițiale ale elevilor, la sfârșitul acțiunii, fiecare participant a avut satisfacția reală de a fi contribuit la îmbunătățirea calității mediului. Văzând suprafața plantată de ei înșiși, într-un timp relativ scurt elevii au realizat că munca lor contează și că fiecare dintre noi poate contribui la crearea și păstrarea unui mediu curat.

Corina Bostan, clasa a XII-a B

Știați că:

- ... arborele de cauciuc numit *ca-hu-chu* (copacul plângător), era folosit, după spusele portughezilor din secolul al XV-lea, de către băștinași pentru confecționarea de îmbrăcăminte impermeabilă?
- ... păsările au inima mai mare și mai puternică decât un mamifer de aceeași mărime?
- ... alunele constituie unul dintre ingredientele dinamitei?
- ... un gândac de bucătărie poate trăi câteva săptămâni decapitat, murind însă de foame?
- ... bărbații au de șase ori mai multe șanse să fie loviți de fulger decât femeile?
- ... când strănuți, toate funcțiile corpului se opresc, chiar și inima?
- ... dacă nu poți să vezi cu un ochi, îți pierzi aproape o cincime din toată vederea?
- ... fluturii gustă cu ajutorul picioarelor?

Pentru că moda este o preocupare permanentă a tinerilor,
Vă propun un foileton care să se ocupe de:

ÎMBRĂCĂMINTEA OMULUI, ÎN TIMP ȘI SPAȚIU

Motto: „Viața poate fi înțeleasă doar privind în urmă,
dar poate fi trăită doar privind înainte.” (Soren Kierkegard)

❖ Costumul în perioada Renașterii

Curentul cultural-artistic apărut în Italia, Renașterea, își pune amprenta și asupra evoluției costumului. Costumul italian devine ultima modă în Europa.

Un alt moment marcant al acestei perioade îl constituie apariția fenomenului „modă”, când se renunță la costumul lung, comun ambelor sexe, când piesele de vestimentație se diferențiază în articole scurte, cu amprentă masculină; lungi, vapoase pentru femei.

♥ pentru femei:

- rochii cambrate în partea de sus, ample spre șold, având o trenă imensă la terminație; mânecile erau lungi, cu crețuri la umeri, bufante; culorile erau vii, iar materialele bogate și cămașa lungă, purtată sub rochii din mătase fină, decoltate, era folosită și ca rochie de casă cu pelerină lungă, cu mâneci largi, purtată deasupra rochiei.

♥ pentru bărbați:

- cămașă și jachetă cu revere late, care puteau fi îmblănite sau matlasate.

Locul primelor manifestări de modă este Italia. Renașterea italiană influențează nu numai dezvoltarea artelor, ci și felul de a se îmbrăca al oamenilor. Prin felul de a se îmbrăca, femeile și bărbații își satisfac gustul pentru frumos și eleganță și mai ales aspirația lor spre distincție. Fantezia și mai puțin spiritul practic influențează schimbările din costum.

Primii desenatori de modă, creatori de costume și de imprimeuri pe țesături sunt artiști italieni ca *Pisanello* și *Jacopo Bellini*.

Nicăieri în lume nu se punea atâta preț pe toaletă ca în Italia. În nicio țară din Europa, de la căderea Imperiului Roman, nu s-a dat o atât de mare importanță modificării formei corpului, a tenului, a culorii părului. Îmbrăcăminte elegantă este considerată absolut necesară pentru desăvârșirea personalității.

Jovian Pantanus, în „*De principe*”, observa: „Această libertate poate fi doar criticată, dar nu poate fi oprită, deși vedem cum zilnic se schimbă portul, încât îmbrăcăminte care cu patru luni în urmă ne plăcea tare mult acum o respingem și o îndepărtăm ca învechită”.

Costumul european era în linii generale același, prezentând diferențe zonale impuse de climă sau religie.

În sec. al XV-lea, când în Italia înflorea moda, Franța adăuga un plus de rafinament veșmântului.

Secolele XIV-XV au adus modificări în vestimentația feminină, prin divizarea rochiilor în corsaj și fustă; caracteristica principală a acesteia a fost nivelarea particularităților de conformație prin corset și prin prezența fustelor ample peste cercuri de diferite dimensiuni.

Secolul al XVI-lea marchează conturarea specificului național italian, spaniol, francez, englez iar unele modele încep să circule de la o țară la alta, influențându-se reciproc.

În acest secol a dominat moda italiană, spaniolă și apoi franceză, când linia, culorile, volumele se combină pentru a da veșmintelor eleganță și armonie. Rafinamentul este obținut prin folosirea stofelor scumpe și grele, broderiilor somptuoase, a bijuteriilor minunate și a dantelelor diafane.

Vă place moda și de aceea vă invit să aflați câte ceva despre ...

STILURI VESTIMENTARE

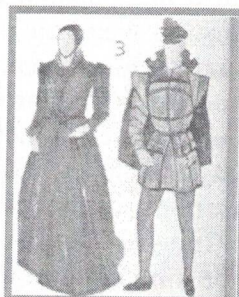
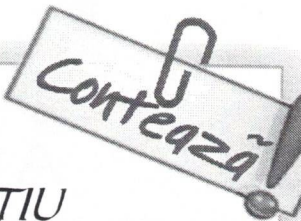
Boem-hippie

Chiar dacă nu a făcut parte din vestimentația generației flower-power, sacoul poate fi purtat și cu o fustă hippie. Este adevărat că sacoul este inspirat din vestimentația masculină, dar acest lucru nu înseamnă că nu poate fi purtat într-o combinație mai feminină, boemă chiar. Cum? Combinat cu o fustă largă, cu imprimeuri florale și cu sandale în același stil.

Exemplu: sacou din poliester și elastan, cu nasture ascuns și cordon din piele tip baretă în talie; fusta în colțuri, din jersey de bumbac și elastan.

(Va urma...)

Material realizat de **Andrei Avadanei**, clasa a VIII-a C, (coordonator, prof. Codruța Bălan)

Contează!

A fi Miss...

Miss Boboc este o competiție în care se înscriu, de cele mai multe ori, cei care au ceva de transmis colegilor, publicului prezent în sală. Exprimarea artistică a fiecărui concurent este ceea ce contează în finalul concursului. Dacă reușești să captezi publicul, juriul și mai ai de partea ta și o stea norocoasă, atunci succesul este ca și asigurat.

Faptul că am câștigat Miss Boboc 2010 a însemnat foarte mult pentru mine, deoarece este rezultatul efortului și ambiției de care am dat dovadă pe scena Casei Culturii; un premiu pe care l-am câștigat și cu ajutorul prietenilor Teo (Fișcu), George (Oxyde), Paul (Vișinel), Ancuș (Defects), Bianca (Benka), Dragoș (Sălăjan), Rareș (Ryru) din trupa First Step, care m-au susținut moral.

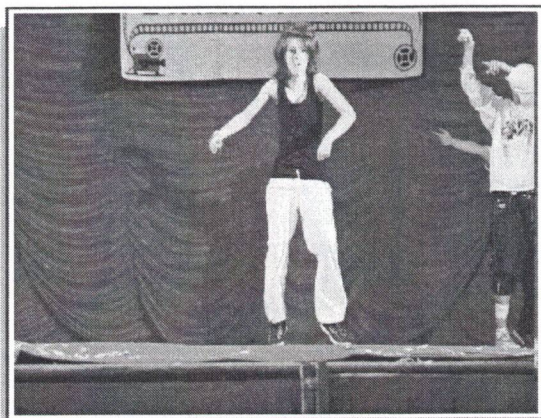
Într-adevăr, toți concurenții au avut parte de stres și de multă muncă de-a lungul repetițiilor, dar și al probelor la care am fost supuși în competiția finală. Poate ar fi fost bine să se aleagă șase miss boboace, deoarece colegile mele au fost la înălțime. Felicitări tuturor!

Bucuria de a fi Miss Boboc nu a determinat schimbări de comportament, ci doar mi-a oferit încredere în forțele proprii și ambiție pentru următoarele provocări ce mă așteaptă.

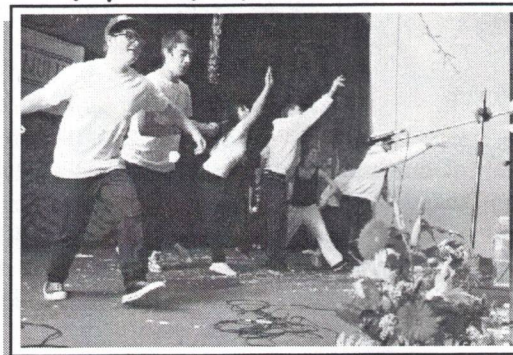
Sper ca următoarele generații să aibă parte de un Bal al Bobocilor la fel de reușit ca cel din acest an și îi sfătuiesc să participe mai ales pentru distracție și pentru experiența pe care o vor dobândi. Participarea la un astfel de concurs reprezintă una dintre cele mai grozave experiențe pe care le poate avea un adolescent în anii de liceu.

Vreau să le mulțumesc cadrelor didactice care au contribuit la reușita acestui superb bal: doamnei profesoare Larisa Antal, domnului profesor Ghiocel Nuțu și domnului diriginte Romeo Roman, conducerii școlii, întregului colectiv de profesori care au înțeles importanța acestei competiții, juriului și bineînțeles publicului.

Isabela Năstase, clasa a IX-a A

Și a fi ...Mister e un adevărat mister!

La începutul fiecărui an școlar se desfășoară în tânăru nostru liceu faimosul Bal al bobocilor, unde mai toți cei ce au curaj și talent visează să obțină râvnitul titlu onorific. E o competiție între stiluri de muzică și poezie, pantomimă și dans, artă teatrală și improvizație de... moment. Și în acest an participanții au încântat publicul și juriul prin costumațiile originale, frumusețe, istețime și spontaneitate.

Și eu am fost printre aceștia. Am visat, am muncit și am câștigat. Recunosc, am avut concurenți greu de... învins, dar publicul m-a susținut și am sperat până în ultimul moment că pot fi alesul. Evident că nu întotdeauna interpretarea scenică este gustată de publicul cunoscător, dar am simțit că într-o competiție suflul sălii, al spectatorilor face diferența.

Sunt mulțumit că am învățat să dansez, să ofer o floare și să mă plec respectuos în fața colegilor. Deja am luat o carte din bibliotecă și sper să o citesc până la apariția primului număr al revistei. Acest titlu mă onorează, dar mă și obligă. Domnul diriginte mi-a spus că trebuie să devin un model de elev... Sper să dovedesc în final că acest lucru este posibil.

Ce am câștigat? Șansa de a deveni un adevărat licean!

Mulțumesc organizatorilor, colegilor, profesorilor, care au fost atât de răbdători în etapa de pregătire, și mamei mele!

George-Sebastian Filip, clasa a IX-a A

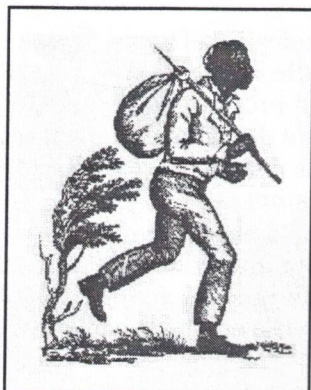
Pentru prima dată „Balul bobocilor“ a fost organizat în liceul nostru în anul 2007, câștigătorii fiind

Andrei Rezmeriță și Laura Alexandroaia.

De atunci, în fiecare an, Liceul își desemnează câștigătorii dintre cei mai valoroși artiști.

Mult succes!

CEA DINTÂI EXCURSIE A BOBOCILOR

Era o zi liniștită de octombrie. În colțul gării din Târgu-Neamț ne aflam noi, o echipă uriașă de elevi ai Liceului Economic „Vasile Conta”, ce urma să plecăm în prima noastră călătorie... de liceeni.

Nu prea realizăm pe ce lume suntem, nu ne cunoșteam prea bine, nu ne știam numele, dar eram ferm convinși că această excursie la Muncel ne va ajuta să ne răspundem la toate necunoscutele.

Trenul a sosit. Excursia noastră avea să înceapă într-o notă destul de amuzantă. Trenul ne-a socializat, deja eram alții... oh! Unii n-au mers niciodată cu trenul!!! Ce dans pe șine, ce ritm liniștitor. Nerăbdarea și bucuria erau atent monitorizate de cei care ne-au coordonat: domnul diriginte și domnul profesor de geografie.

Prima oprire și primul tren, a doua oprire și al doilea tren. Dar ce repede! Pe geamul trenului peisajul părea coborât din tabloul unui pictor celebru care a turnat galben ruginiu pe frunzele jucăușe de nuc, care acopereau pădurea prin care urma să mergem. Pădurea ne aștepta și... nu numai!

Tabăra de la Muncel s-a dovedit a fi un colț de rai. Liniștea ei a fost aspru sancționată de noi, cei veniți din Târgu-Neamț. Clepsidra excursiei noastre începea să curgă!

După cazare, am coborât spre sala de distracții... muzică, biliard, fotbal, dans și iarăși muzică, cântece și câte o bine-venită masă, care ne completa valoarea energetică necesară desfășurării ostilităților în condiții de siguranță deplină. Deja ne cunoșteam, ne strigam pe nume! Ne-am distrat, ne-am simțit bine, ne-am fotografiat, ne-am... îndreptat! Seara s-a încheiat noaptea târziu, pe fundalul zâmbetelor și veseliei. A doua zi distracția a continuat. Dar deja timpul nostru expirase...

Cu bagajele în mâini, cu fețele triste, dar cu inimile fericite că am avut prilejul de a cunoaște noi oameni, noi suflete dornice de prietenii, ne îndreptam spre gara care parcă ne aștepta să ne trimită undeva departe. Adică acasă!

Întoarcerea a fost un prilej de feedback și de concluzii asupra celor mai năstrușnice întâmplări...

Ajunși în gara din Târgu-Neamț, totul era diferit... Fiecare ne-am luat la revedere, ne-am îmbrățișat pe fugă...

A doua zi ne aștepta o zi de școală! Nu reușiserăm să-i cunoaștem încă pe toți profesorii... dar mai este timp!

Liviana-Elena Vieriu, clasa a IX-a A

Liceenii la... Agrana

Bobocii Liceului Economic „Vasile Conta”, împreună cu profesorii de specialitate, au organizat vizită la cea mai importantă fabrică de zahăr din zona noastră. SC Agrana este una dintre cele mai mari și mai moderne fabrici de prelucrare a zahărului din Europa de Est.

Această fabrică are un proces tehnologic complex și interesant de fabricare a zahărului obținut din sfecla de zahăr. Procesul tehnologic începe prin recoltarea sfeclei-de-zahăr din solurile fertile ale României. Depozitată pe diferite grupe de calitate, aceasta este transportată apoi în fabrică cu ajutorul apei, fiind totodată spălată. După spălare, sfecla este feliată în tăiței cu ajutorul unor lame foarte ascuțite. Prin fierberea tăițeilor, se obțin mai multe tipuri de zahăr (tos, de cola etc.).

Pentru a-și asigura succesul pe termen lung într-un mediu de piață extrem de competitiv, obiectivul strategic al AGRANA este să se diferențieze de competitorii săi printr-o optimizare continuă a tehnologiei și prin inovații privind produsele oferite. Pe de o parte, AGRANA tinde spre optimizarea tehnologiilor sale de producție, inclusiv în ceea ce privește criteriile de dezvoltare durabile. Pe de altă parte, firma dezvoltă în strânsă colaborare cu clienții săi noi rețete, produse speciale și noi posibilități de utilizare a produselor deja existente.

Rareș Ravariu și Mihai Ancuța,
Clasa a IX-a B

Contează!

EXCURSIA ECONOMIȘTILOR

În ziua de 23 noiembrie 2010, în perioada practicii comasate, împreună cu colegii mei dintr-a douăsprezecea, am hotărât să facem o vizită de documentare la universitățile ieșene, alături de cei care ne sunt diriginți: doamna profesoară Manuela Trofin și domnul profesor Nuțu Ghiocel, și unul dintre profesorii de specialitate. Împreună cu cei care ne sunt dascăli, încărcăți de emoție, am trecut pragul marilor universități „Al. I. Cuza” și „Gheorghe Asachi”, alături de cei care ne-au fost gazde pentru câteva zeci de minute, chiar studenți ai acestora.

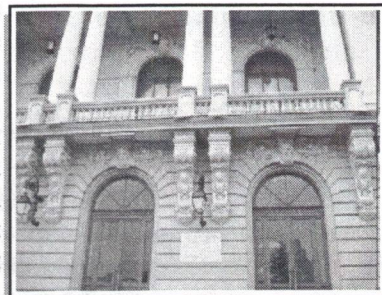
Primii pași în Universitatea „Al. I. Cuza” i-am făcut prin „Sala pașilor pierduți”, care ne-a copleșit cu frumoasele opere ale pictorului Sabin Bălașa. Cea mai cunoscută opera a acestuia este „Galaxia iubirii”, pictată chiar în Aula Magna a Universității „Cuza”.

La 150 de ani de la înființare Universitatea „Al. I. Cuza” se poate mândri cu 15 facultăți recunoscute în mediul universitar, dintre care enumerăm: Facultatea de Biologie, Facultatea de Chimie, Facultatea de Drept, Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor, Facultatea de Psihologie, Facultatea de Educație fizică și

sport etc. După ce mascota Alexa ne-a oferit și surpriza pregătită pentru fiecare (o broșură pentru viitorul student și diferite suveniruri), ne-am îndreptat atenția spre aleile din Parcul Copou care încă păstrează memoria pașilor marilor noștri scriitori. Grădina Copou (sau Parcul Copou) este cel mai vechi parc din Iași, situat pe Dealul Copoului, ce datează din prima parte a secolului al XIX-lea (amenajarea a început în anii 1833-1834), în centrul său fiind amenajat „Obeliscul cu lei”, numit inițial „Monumentul Legilor Constituționale”, ridicat după planurile lui Gheorghe Asachi în cinstea generalului rus Pavel Kiseleff și a reformelor introduse de acesta în Moldova. Tot în acest parc se află „Teiul lui Eminescu” și Muzeul închinat aceluiași poet. O serie de busturi dedicate unor mari personalități ale culturii române străjuiesc alea principală a parcului, ducându-te cu mintea la anii visării și ai romantismului.

După plimbarea prin Parcul Copou, ne-am închinat asemeni luptătorilor lui Ștefan după o mare victorie, la Mitropolia din Iași, unde sunt așezate moaștele Cuvioasei Parascheva.

Încărcați cu mult curaj și energie, ne-am îndreptat pașii spre Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi”. Aici, studenții facultăților pe care urma să le vizităm ne-au oferit o adevărată luptă de piață: cine să ia cei mai mulți elevi din grupul nostru. Am vizitat facultățile: de Construcții, Mașini și Management Industrial, Electronică, Telecomunicații și Tehnologia Informației, Inginerie Electrică, Energetică și Informatică Aplicată, Textile, Pielărie și Management Industrial. Cu răspunsuri la întrebări referitoare la cazare, proiecte și programe, burse și... evident petrecerea timpului liber și... înarmați cu materiale informative, am pornit spre punctul final al vizitei noastre: Iulius Mall.

Drumul spre casă a fost presărat cu glume și bancuri, atmosfera din autocar fiind una de neuitat, poate pentru că a fost ultima excursie din viața de licean... Poate nu!!!

Marieta Ciucănel și Iuliana-Cătălina Ghiban

Clasa a XII-a A

Știați că...

... Banca Națională a României (BNR) este o instituție independentă, singura autorizată și responsabilă de emiterea bancnotelor și monedelor valabile pe teritoriul României? Ea a fost înființată în anul 1880, cu un capital de 30 milioane lei (din care 10 milioane capital de stat, iar restul de 20 de milioane a fost capital privat, cu precădere al familiei Brătianu.

- ... Prima bancnotă emisă de BNR a fost cea de 1000 lei, care a circulat până în anul 1933?
- ... Obiectivul fundamental al BNR este asigurarea și menținerea stabilității prețurilor în România?
- ... Principalele sale atribuții sunt:
elaborarea și aplicarea politicii monetare și a politicii de curs de schimb;
- autorizarea, reglementarea și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, promovarea și monitorizarea bunei funcționări a sistemelor de plăți pentru asigurarea stabilității financiare;
- emiterea bancnotelor și a monedelor ca mijloace legale de plată pe teritoriul României;
- stabilirea regimului valutar și supravegherea respectării acestuia;
- administrarea rezervelor naționale ale României;

Rolul firmei de exercițiu în dezvoltarea competențelor educaționale

Motto: „Firma de exercițiu este copia fidelă a unei firme reale, în cadrul căreia elevii, îndrumați de profesorul coordonator, desfășoară și exersează activități executate de o unitate economică, creând produse și servicii virtuale”.

Firma de exercițiu simulată este o metodă didactică modernă, care are drept scop dezvoltarea competențelor antreprenoriale ale elevilor și studenților prin simularea proceselor interne desfășurate într-o firmă reală și a relațiilor sale cu alte firme și instituții.

Firma de exercițiu „F.E. REGIOTRANS SA”, administrată de elevii clasei a XI-a, are ca obiect de activitate domeniul transportului feroviar de mărfuri și persoane. Imaginația, fascinația, corectitudinea sunt doar câteva dintre cuvintele care definesc brandul nostru. Este o firmă care rezistă și pe timp de criză, deoarece toată lumea este nevoită să se deplaseze dintr-un loc în altul la un preț cât mai avantajos. Firma noastră este condusă de un manager general, care este sprijinit de cei patru directori de compartimente, fiecare elev având atribuții bine stabilite; de la promovarea imaginii până la aprovizionare, elevii învață cum să conducă o adevărată afacere. Firma se caracterizează prin două aspecte definitorii: unul virtual, întrucât nu există banii și bunurile de care să ne folosim în activitatea desfășurată, și o parte reală, care respectă întru totul uzanțele comerciale, fluxul informațional, documentele contabile și fluxul documentelor.

Simularea situațiilor de eșec și succes reprezintă pentru elevi o componentă esențială și necesară procesului educațional. Deciziile greșite, care în viața reală ar putea pune în pericol existența întreprinderii, nu au urmări negative în firma de exercițiu, datorită caracterului virtual, dar ne obligă să găsim mijloace de rezolvare.

Scopul principal al unei firme de exercițiu este acela de a realiza legături nemijlocite între teorie și practică, adică aplicarea în practică a cunoștințelor de la diferite discipline și module de studiu, ceea ce ar conduce la o stimulare a proceselor de lucru într-o întreprindere, la o cooperare între elevi și acționarea în diferite situații neobișnuite. Printre avantajele pe care ni le oferă desfășurarea activității sub forma firmei de exercițiu se numără faptul că activitatea se desfășoară pe echipe, procesul de învățare este structurat, elevii sunt nevoiți să-și asume o responsabilitate mai mare, participarea fiecărui elev trebuie să fie egală, adică volumul de muncă pe care trebuie să-l desfășoare fiecare trebuie să fie același. Nu în ultimul rând, procesul muncii desfășurate este mult mai important decât rezultatul final. Un caz rezolvat incorect sau o situație scăpată de sub control poate avea urmări bune pentru elevi, deoarece nicio sarcină nu are o singură rezolvare sau o rezolvare „corectă”, iar firmele de exercițiu care lucrează pe pierdere pot furniza rezultate mai bune din punct de vedere didactic.

Firma de exercițiu, complexă ca metodă, motivantă ca efecte, este o provocare atractivă atât pentru elevi, cât și pentru profesori.

Ioan-Ovidiu Movilă,
Clasa a XI-a

Cronica unei linii ferate

1891 Comitetul român pentru apărarea intereselor economice și culturale ale Moldovei adresează Parlamentului României un număr de 47 de revendicări. La punctul 7 se cerea legarea orașelor Piatra-Neamț și Bacău cu linia ferată Fălticeni-Dolhasca, printr-o cale ferată ce va trece prin Tg.-Neamț.

1892 Scrisoarea nemțenilor adresată Senatului în care se arată că „legarea orașului Tg.-Neamț cu Pașcani ar da un mare avânt comercial și chiar industrial”.

1898 Ministrul Lucrărilor Publice, Ion I.C. Brătianu, alocă un fond de 25.000 lei pentru începerea studiilor la calea ferată Pașcani Tg.-Neamț.

1900 În Jurnalul Consiliului de Miniștri nr. 540/11 iulie 1900 se publică Decretul Regal nr. 3250, prin care se declară de utilitate publică construcția căii ferate private Pașcani Tg.-Neamț, concesionată de domnii C.G.Vernescu, C.G. Popovici și N. Catargi.

1910 Prin Legea nr. 486/10 din februarie 1910, se aprobă un credit de 10 milioane pentru calea ferată Pașcani Tg.-Neamț;

1914 Directorul General CFR Alex. Cottescu prezintă în Parlament un proiect de lege pentru un credit de 405 milioane lei, necesar pentru construcția căii ferate Pașcani Tg.-Neamț, cu punere în funcțiune în data de 1 mai 1916. Antrepriza ing. Tiberiu Eremia atacă lucrările de poduri și terasamente începând de la Pașcani la Tg.-Neamț, dar din cauza războiului, la sfârșitul anului 1915, lucrările sunt sistate.

1919 - 1940 - Construcția căii ferate Pașcani Tg.-Neamț Toplița apare prevăzută în Programele de Dezvoltare ale Rețelei CFR (Băiulescu 1920, Petculescu 1922, Cottescu 1927 și Tudoran 1934).

1975 ing. Alexandru Filioreanu, directorul Regionalei CFR Iași, ridică problema construcției căii ferate Pașcani Tg.-Neamț cu ocazia unei vizite de lucru a președintelui țării de atunci.

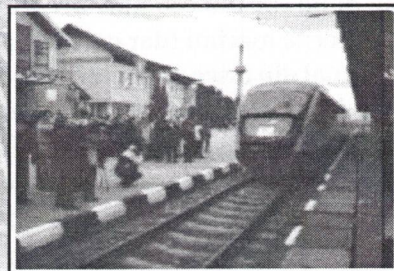
1980, 17 aprilie Se publică Decretul Consiliului de Stat nr. 130, prin care se aprobă Nota de comandă a execuției Proiectului de investiții „Linia de cale ferată Pașcani Tg.-Neamț”.

1986, 28 decembrie Se inaugurează calea ferată Pașcani Tg.-Neamț, prin sosirea unui tren festiv în Tg.-Neamț, în prezența autorităților din acea vreme.

2006 Consiliul Local al Tinerilor din Tg.-Neamț, coordonat de un inimos profesor, strânge peste 1500 de semnături pentru menținerea traficului feroviar pe această linie, semnături ce sunt înaintate ministrului Radu Berceanu.

2010 CFR Infrastructură concesionează linia ferată Pașcani Tg.-Neamț (517) către operatorul feroviar privat Regiotrans Brașov.

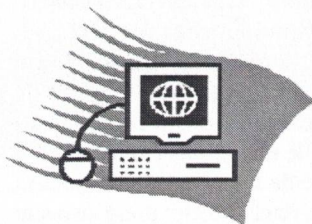
Redacția

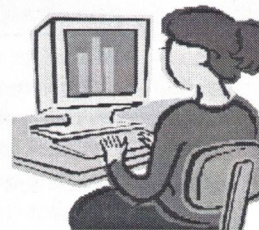

 Contează!

Scurt istoric al apariției computerului

Dacă tot vorbim despre istoria computerului, atunci să vedem ce este acest instrument de calcul. Calculatorul (computerul) este un sistem complex, format din dispozitive care asigură introducerea datelor, prelucrarea lor în baza unui program și extragerea datelor finale. Un calculator nu ar putea funcționa fără un sistem de calcul compus din: Hardware (componenta fizică), Software (partea de programe rulate prin sistemul de operare) și Peopleware (personalul care utilizează PC-ul). Fiecare calculator, fiecare program și fiecare sistem de operare au la bază un algoritm bine definit.

Sistemele de calcul au evoluat treptat, din antichitate și până în prezent. Primul sistem de calcul, apărut în perioada primitivă, erau degetele de la mâini. Mai târziu, rapiditatea și posibilitățile de calcul au crescut considerabil. A urmat mașina de calcul a lui Blaise Pascal. După ceva timp a apărut și primul calculator, numit ENIAC. Acest calculator ocupa extrem de mult spațiu și opera destul de încet. IBM a fost prima firmă care realizează mașini de calcul, numite apoi calculatoare. Odată cu trecerea timpului, au apărut noi invenții tehnologice, care au ajutat mașina de calcul să devină ceea ce cunoaștem noi astăzi sub numele de calculator.

Material realizat de elevul **Răzvan Crăciun**, clasa a VII-a A

AMUZAMENTE CHIMICE

- **Gheață la comandă**

Încălziți o lingură de tiosulfat de sodiu (substanță folosită de fotografi ca fixator) într-un pahar, fără să adăugați apă. Dacă lichidul obținut prin încălzire este lăsat netulburat, soluția se va răci fără să se solidifice. Adăugați un mic cristal de tiosulfat sau orice corp străin (chiar și o așchie de lemn) și imediat se solidifică (se cristalizează). Precizare: la încălzire, cristalele de tiosulfat se dizolvă în apa de cristalizare.

- **Dansul bobitelor**

Luați un pahar Erlenmayer și umpleți-l cu apă de la robinet (2/3 din volum). Pregătiți un dop perforat din plută sau din cauciuc, în care introduceți tija unei pâlnii obișnuite din sticlă. În pâlnie puneți 4-5 bobite de diferite mărimi (dar care să nu treacă prin golul tijei pâlniei) confecționate din soc, plută sau polistiren eventual din orice alt material ușor. Introduceți în vasul de apă câte 5-10 g bicarbonat de sodiu (alimentar) și sare de lămâie; fixați în gâtul paharului dopul cu pâlnia și bobitele. Pe măsură ce aceste „prafuri” se dizolvă în lichid se observă o „fierbere”; este efervescenta datorată degajării dioxidului de carbon. Acest gaz căutând să iasă din vas, provoacă „dansul bobitelor” din pâlnie. Este necesară însă atenție la montarea pâlniei în pahar: capătul pâlniei nu trebuie să ajungă în apă.

- **Uite-o, nu-i!**

2-3 picături de tinctură de iod se amestecă cu atâta apă, până ce soluția devine gălbuie. Se face apoi o soluție apoasă, diluată, de amidon (scrobeală). Se toarnă soluția de iod peste cea de amidon. Apare o colorație albastră. Se încălzește amestecul. Colorația dispare. Prin răcire ea reapare! Acest procedeu permite recunoașterea atât a amidonului, cât și a iodului.

- **„Grădina” din sticlă**

Într-o sticlă albă de 500 ml turnați 400-450 ml soluție de silicat de sodiu (procurată de la magazinele de chimicale tehnice), apoi aruncați înăuntru cristale mici de: sulfat de cupru, sulfat de fier, sulfat de nichel, sulfat de mangan, azotat de plumb (sau numai unele dintre acestea; nu sunt indispensabile toate). Lăsați sticla să stea liniștită câteva ore. În acest timp, în interiorul ei se vor petrece reacții de dublu schimb prin care se vor forma silicați greu solubili, ale căror culori și forme dau un aspect deosebit de atractiv și interesant. În sticlă se formează un fel de peisaj submarin sau o grădină uimitoare, care poate fi păstrată oricât timp, ca un fel de bibelou.

Selectate din surse bibliografice de
Petru-Dănuț Trăsnea, clasa a VIII-a B
(Coordonator, prof. Corneliu Miclescu)

PROIECTE JUNIOR ACHIEVEMENT ROMANIA

Junior Achievement Romania este o organizație non-profit fondată în anul 1993, parte a **Junior Achievement Worldwide® SUA** și **Junior Achievement - Young Enterprise Europa**. Misiunea organizației este să inspire și să pregătească tânăra generație pentru a reuși în economia de piață.

Administrare portal www.e-aptitudini.ro Portalul www.e-aptitudini.ro este un loc al întâlnirii cererii cu oferta educațională. Portalul este și un important mijloc de orientare pentru membrii comunității, indiferent de vârstă, pregătire și profesie, în consultarea sistematizată a ofertei naționale de cursuri și resurse educaționale în domeniul formării și perfecționării deprinderilor necesare utilizării calculatorului și mijloacelor IT. Oferta de cursuri și resurse educaționale este prezentată pe portal într-un model piramidal, cu trei niveluri: cunoștințe IT de bază, cunoștințe IT pentru angajabilitate și antreprenoriat, cunoștințe pentru profesioniștii în IT, cu focus pe primul nivel.

Innovation Camp

Grup-țintă: elevi 15 - 19 ani.

Când: date fixe, anunțate de-a lungul anului școlar. Mai multe informații:

www.innovation.jaromania.org; www.innovationchallenge.jaromania.org;
www.skillsatwork.jaromania.org;

Investesc
în educație!

Fiecare proiect Innovation Camp reunește 100 de elevi pentru a rezolva o problemă de business în echipe formate aleatoriu și este realizat în parteneriat cu mediul de afaceri, companiile, având ocazia de a propune tema de lucru și premii, implicând angajații drept consultanți pentru echipe și membri ai juriului.

Job Shadow Day.

Grup-țintă: elevi 7 - 19 ani.

Când: date fixe, anunțate de-a lungul anului școlar.

Mai multe informații: www.jobshadow.ro.

Job Shadow Day este un program internațional care oferă elevilor posibilitatea de a petrece câteva ore în „umbră” unui angajat dintr-o companie/instituție, având posibilitatea să învețe mai multe despre activitățile, îndatoririle și responsabilitățile de la locul de muncă.

Târgul Absolvenților.

Grup-țintă: elevi, studenți și proaspăt absolvenți.

Mai multe informații: www.targulabsolventilor.ro.

Organizat în parteneriat cu: Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, precum și cu The World Educate Business Association WEBA, Târgul Absolvenților International Graduate Fair constă într-o platformă completă (on-site și online) destinată accesului tinerilor la piața muncii și la procesul educațional. Evenimentul (on-site) se va desfășura la Palatul Parlamentului, Sălile „Unirii” și „Take Ionescu”, în perioada 7-8 mai 2010. Târgul Absolvenților 2010 va cuprinde următoarele secțiuni: loc de muncă și dezvoltare profesională, educație și dezvoltare personală, servicii pentru tineri.

Administrare Program START Internship Romania Grup-țintă: studenți 19 - 24 ani

Termene-limită: date fixe, anunțate de-a lungul anului universitar.

Mai multe informații: www.startinternship.ro.

START Internship Romania vine în întâmpinarea nevoii studenților de a dobândi experiență de muncă înainte de terminarea studiilor universitare și de a-și evalua abilitățile de lucru într-o companie. Studenții participanți pot beneficia de poziții de internship în companii, pentru perioada vacanței de vară.

Programe desfășurate în școala noastră:

Descoperă Economia este o suită de lecții flexibile, interactive, bazate pe inovații de vârf în metodele de predare și învățare, corelate cu standardele naționale și internaționale în domeniul educației economice, ce se aplică la clasa a IX-a A, sub coordonarea profesorului Romeo Roman.

Prin activitățile practice la clasă, elevii de 16-18 ani experimentează situații similare celor din viața reală. Este desfășurat ca auxiliar la orele curente de economie.

Contează!

HIVER

Il neige. Il neige. C'est l'hiver!
 Il neige depuis avant-hier...
 La neige tombe sur la terre ;
 Dans l'Univers est un vrai mystère.
 Les flocons volent, volent et dansent
 Comme de petites fleurs se balancent.
 Les enfants crient, sautent et jouent :
 Un monde d'enfants est partout !
 La vie est belle, c'est bientôt Noël !
 Une grande joie monte vers le ciel :
 Père Noël s'approche, il arrive a l'heure
 Et il nous apporte beaucoup de bonheur.
 Il neige. Il neige en Roumanie.
 Allez, les amis, nous réjouir de la vie !

Ana-Daria Zăhăleanu, Clasa a VII-a A

TALLENED UNION*

Since we are in Union
 We are better,
 Since we are in Union
 We all say "We're well!"

The Union is strong,
 The Union is high,
 We are all unionist
 Very talented, indeed.

Talent for Geography,
 Physics, even Chemistry,
 Talent for ... oh! Languages!
 Sports, and of course, summaries.

We are good at sports, you know,
 Gymnastics, and that's not all.
 Handball, football, basketball,
 Let's all shout, "Go, my team, go!"

Elena Stahie, clasa a VII-a A

* Poezia a obținut Premiul III la Concursul național „Copilăriei europene”, iunie 2009, Piatra-Neamț.

Arta dansului...

În ciuda faptului că liceul nostru este o apariție nouă în spațiul educațional nemțean, s-a făcut remarcat prin multe activități organizate pe plan local și nu numai. Proiectele desfășurate s-au axat pe educația tinerilor, fiind o modalitate de evadare din spațiul convențional, prin implicarea tuturor colectivelor. Activitățile desfășurate au venit să le reamintească elevilor despre scriitorii noștri de valoare, ceea ce a determinat punerea în scenă a unor fragmente memorabile din fastuoasa lor operă.

În decursul anului trecut, am avut ocazia de a descoperi noi talente artistice, care au adus cinste tânărului nostru liceu.

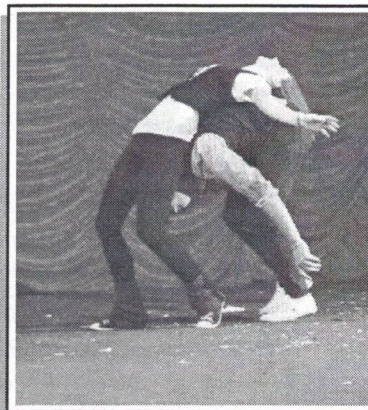
Dansul este o artă prin care îți exprimi ideile, sentimentele... Noi am înțeles asta și am pus în scenă trei declarații de dragoste.

Datorita iubirii și respectului nostru față de marele artist Michael Jackson, elevii Ana Olteanu, Marius Naiman au pus în scenă o parte din coregrafia artistului în cadrul Balului Economistilor 2009. Cu ocazia Balului Bobocilor 2010, cei doi colegi menționați mai sus, împreună cu Ioana Resmeriță, au creat un musical în care doi tineri duc o luptă pasionantă pentru cucerirea inimii unei fete nestatornice. Cei trei „artiști” nu s-au oprit aici, iar cu ocazia Sfintei Sărbători a Nașterii Domnului, ajutați de colegii de la clasa a IX-a A Isabela Năstase, Mirela Baciuc, Mihaela Tănăsescu, Gheorghe Ursache, George Filip, Rareș Bălțătescu de la clasa a X-a A și Elena Resmeriță de la clasa a VI-a B, au pregătit o coregrafie tematică, reprezentând lupta dintre bine și rău, lumină și întunecime.

Isabela Năstase, „Miss boboc 2010”, are intenția de a înființa o trupă de dans, printr-o prezență ce va avea loc în luna ianuarie. Toți elevii liceului sunt invitați să participe la această activitate.

Sperăm că v-am trezit interesul în privința dansului și vă așteptăm în... ring!

Ana Olteanu, Ioana Resmeriță,
 clasa a XI-a

2010 este „anul matematicii în școala românească“

Salutăm plăcuta coincidență de a începe un drum prin a privi matematica puțin altfel decât la clasă.

Grigore C. Moisil spunea: „Tot ce e gândire corectă este matematică...” Atunci, de ce nu...? Ne propunem în numerele viitoare „să facem cunoștință” cu matematicieni celebri, cu episoade marcante din viețile lor, să aflăm despre numere remarcabile și legăturile lor cu alte domenii. Istoria matematicii ne va îndruma pașii. Vom propune jocuri de logică cu care să vă antrenați capacitatea de a gândi corect și repede. Vă invităm să veniți la colectivul de redacție cu idei în acest sens. Până data viitoare, ce ziceți de **Păianjenul geometru** (căutați informații)?

Andreea David, clasa a IX-a C

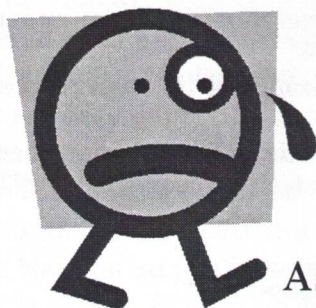
Știați că . . .

- ... primele bărci construite de oameni și folosite ca mijloace de transport au fost monoxilele? Numele lor provine de la faptul că erau scobite dintr-un singur trunchi de copac.
- ... primele roți au apărut în Mesopotamia acum 5000 de ani?
- ... în 1903, în SUA, frații Wright au efectuat primul zbor din istoria aeronauticii cu un avion cu motor?
- ... în 1927, C. Lindenberg a efectuat primul zbor transatlantic fără escală?
- ... în 1869 a fost încheiată în SUA, după 5 ani de la începutul lucrărilor, construcția liniei de cale ferată ce lega coasta de est de cea de vest, linie ce măsoară 5319 km?
- ... prima cursă de automobile din România a avut loc la 22 septembrie 1904 pe distanța București Giurgiu și înapoi, primul clasat realizând o medie de 66 km/oră?
- ... în 1901, în Italia, a fost scris primul regulament de circulație, conținând unele din următoarele prevederi: orice mașină va fi dotată cu 3 faruri: 2 în față și 1 în spate, cu 2 frâne de sisteme diferite și acționate independent; pentru semnalizarea acustică era obligatorie trompeta?
- ... în 1908 a avut loc în țara noastră primul examen de conducere pentru obținerea „brevetului de șofer”? Proba de viteză s-a dat la șosea; la probele de frânare instantanee, ofițerul examinator arunca în fața mașinii o pernă.
- ... primul tren a rulat cu 22 km/oră?
- ... la 19 septembrie 1895 a fost inaugurat Podul de la Cernavodă, construcție proiectată de inginerul român A. Saligny, făcând parte din linia ferată Fetești Cernavodă, ce traversează Dunărea și regiunile mlăștinoase ale fluviului?
- ... cea mai mare goeletă a fost proiectată de constructorul T. W. Lawson în 1902 și cântărea 5000 de tone?
- ... Grand Princess este cel mai mare transoceanic din lume: are 18 punți, piscine, săli de spectacol, o capelă pentru căsătorii și poate transporta 2600 de persoane?
- ... în anul 1783, Pilatre de Rozier și marchizul D`Arlandes au efectuat primul zbor cu un balon cu aer cald deasupra Parisului la 1000 m altitudine și au coborât după 25 de minute de zbor?
- ... în 1926, România intră în clubul țărilor producătoare de avioane, realizând la IAR Brașov aparate de zbor foarte performante?
- ... Traian Vuia este constructorul primului avion din lume, care la 18 martie 1906 s-a desprins de la sol datorită exclusiv forței motorului său și a folosit pentru prima dată un tren de aterizare cu pneuri la roți?
- ... cea mai mare altitudine atinsă de un elicopter a fost de 12442 m, în 1972?
- ... prima rachetă a fost lansată de către R. Goddard, în 1926?
- ... primul satelit artificial a fost lansat în anul 1957 de către ruși și s-a numit „Sputnik“?
- ... Neil Armstrong a fost primul om care a pășit pe Lună, la 21 iulie 1969 misiunea „Apollo 11“?
- ... D. Prunariu a fost primul astronaut român ce a zburat cu nava „Saliut 6“, împreună cu rusul L. Popov la 14 mai 1981?
- ... la 12 aprilie 1961, I. Gagarin a făcut înconjurul Pământului în 14 ore și 48 minute cu naveta „Vostok 1“, fiind primul om care a zburat în spațiu?
- ... cățelușa Laika a fost, în 1961, primul pasager în spațiu, la bordul capsulei sovietice „Sputnik 2“, dar moare din cauza epuizării rezervelor de oxigen?
- ... cel mai mare mijloc de transport este petrolierul Jahre Viking, cu o lungime de 500 m?
- ... în 1840, firma Cunard Lina instituie primul serviciu comercial între SUA și Marea Britanie? Firma deținea vapoare cu motoare cu abur ce atingeau viteze de 16 km/oră?
- ... în anul 1855 se inaugurează la Paris Expoziția universală industrială, Parisul devenind de la acea dată cel mai important centru pentru expozițiile internaționale?

Tudor Avîrvarei, clasa a VII-a

Cuprins

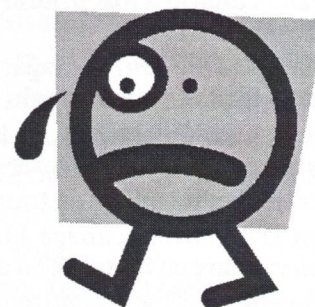
<i>Eficiență, management și dezvoltare</i> – cuvânt al directoroarei școlii	1
<i>Contează de ce...</i> – Daniela Cristea	2
<i>O familie de... cuvinte</i> – Ioan Danilă	2
<i>„Contează”, la început de drum</i> – Gheorghe Brânzei	3
<i>Oare contează!?</i> – Romeo Roman	3
<i>Desigur, contează!</i> – Ovidiu Movilă, redactor-șef, revista „Contează”	3
<i>Amalgam de senzații... amalgam de primăvară</i> – Costina-Ștefana Pristavu	4
<i>De vorbă cu primăvara</i> – Mihaela-Roxana Șargu	5
<i>„To be ... or not to be ... E nglis!”</i> – Ioan Resmeriță	6
<i>Al patrulea Măg</i> – Alexandra Avărvarei	7
<i>„Mari scriitori, în contul liceenilor economiști”</i> – Larisa Antal, Karina -Ingrid Cojocariu	8
<i>Aptitudinea muzicală și beneficiile cultivării ei</i> – Eugenia Tiugea	9
<i>Prima Regină a României</i> – Marius Naiman	10
<i>Mari artiști...mici artiști</i> – Vlad Atanasiu	11
<i>Pro(f) educație plastică</i> – Dan Țârdea	11
<i>Liceul Economic „Vasile Conta”</i> – Luciana Gabriela Cojocaru	12
<i>Sărbătorim în cinstea Sfântului Andrei</i> – Ana-Maria Alucăi	12
<i>Citta della Dome nica și nu numai!</i> – Luiza-Alexandra Rusu	13
<i>Ce înseamnă să fii președinte al Consiliului școlar al elevilor?</i> – Marius Naiman	14
<i>Copaci, în loc de gunoi</i> – Corina Bostan Corina	14
<i>Îmbrăcămintea omului, în timp și spațiu</i> – Andrei Avadanei	15
<i>A fi Miss...</i> – Isabela Năstase	16
<i>Și a fi... Mister e un adevărat mister!</i> – George-Sebastian Filip	16
<i>Cea dintâi excursie a bobocilor</i> – Liviana-Elena Vieriu	17
<i>Liceenii la... Agrana</i> – Rareș Ravariu, Mihai Ancuța	17
<i>Excursia economiștilor</i> – Marieta Ciucănel, Iuliana -Cătălina Ghiban	18
<i>Rolul firmei de exercițiu în dezvoltarea competențelor educaționale</i> – Ovidiu Movilă	19
<i>Scurt istoric al apariției computerului</i> – Răzvan Crăciun	20
<i>Amuzamente chimice</i> – Petru-Dănuț Trăsnea	20
<i>Junior Achievement Romania</i> – Redacția	21
<i>Hiver</i> – Ana-Daria Zăhăleanu	22
<i>Tallented Union</i> – Elena Stahie	22
<i>Arta dansului...</i> – Ioan Resmeriță, Ana Olteanu	22
<i>2010, „Anul matematicii în școala românească”</i> – Andreea David	23
<i>Știați că...</i> – Tudor Avărvarei	23
<i>Pagina de critică...</i>	24

Pagina de critică...

Așteptăm propunerile și sugestiile dumneavoastră pentru următorul număr al revistei.

Mulțumim!

**Echipa redacțională urează
„Un An Nou fericit!”
tuturor cititorilor, colaboratorilor și prietenilor
acestei reviste!**

„Contează!”

Apare sub egida Editurii „Egal” Bacău, tel./fax:0234/ 519803
ISSN 2069 5764

Coeditor: Liceul Economic „Vasile Conta” Tg-Neamț
Adresa redacției: str. Radu Teoharie, nr. 3, tel.: 0233/791228
email: revistaconteaza@yahoo.com

Colectivul de redacție:

Redactor-șef: Ovidiu Movilă

Redactori: Marius Naiman, Resmeriță Ioan, Luiza-Alexandra Rusu, Isabela Năstase, George Filip, Costina-Ștefana Pristavu, Mihaela-Roxana Șargu, Vlad Atanasiu, Elena-Liviana Vieriu, Rareș Ravariu, Mihai Ancuța, Luciana-Gabriela Cojocaru, Ana-Maria Alucăi, Marieta Ciucănel, Iuliana-Cătălina Ghiban, Corina Bostan, Andrei Avădanei, Alexandra Avarvarei, Luca Damian, Răzvan Crăciun, Dănuț-Petru Trăsnea, Ana-Daria Zăhăleanu, Ana Olteanu.

Prof. coordonatori: Larisa Antal, Karina-Ingrid Cojocariu, Daniela Cristea, Emanuela Macovei, Romeo-Ioan Roman

Culege text și tehoredactare: Mădălin Cozma

Corectura: prof. Larisa Antal, Daniela Cristea și Grupul „Româna corectă” al Facultății de Litere Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău

Prepress: Mariana Bistriceanu

